

Ξεψοπιές

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

#14

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2018
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Το Δ.Σ. του Ε.Ο.Σ. Θεσσαλονίκης

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΚΑΦΟΥΔΑΣ ΠΕΤΡΟΣ
ΕΙΔ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΤΑΜΙΑΣ ΚΟΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΕΦΟΡΟΣ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΑΣ ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ ΔΗΜ.
ΕΦΟΡΟΣ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑΣ ΓΙΑΚΑΜΟΖΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΕΦΟΡΟΙ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΚΕΡΑΜΙΤΖΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Εξελεγκτική Επιτροπή
ΓΛΥΜΙΤΣΑΣ ΣΠΥΡΟΣ
ΤΕΡΖΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

Πειθαρχικό Συμβούλιο
ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ
ΤΕΡΚΕΝΛΗΣ ΠΑΥΛΟΣ
ΠΑΤΙΕΡΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Τεχνική Επιτροπή Χιονοδρομίας (ΤΕΧ)
ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ
ΤΟΠΑΛΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΗΣ
ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΚΟΥΚΟΥΡΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Τεχνική Επιτροπή Ορειβασίας (ΤΕΟ)
ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ
ΒΡΥΩΝΗ ΕΛΕΝΗ
ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥΔΑΚΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ
ΤΟΠΑΛΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΗΣ
ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

Παραθέτουμε μία σειρά από link που θα μπορούσαν να φανούν χρήσιμα στον πεζοπόρο-ορειβάτη:
Η επίσημη ιστοσελίδα της ομοσπονδίας: www.eoos.gr
Η ιστοσελίδα του συλλόγου: www.eosthessalonikis.gr
Διαδρομές για GPS: www.hellaspath.gr
Αρχειο βουνών και άλλες δραστηριότητες: oreibasia.gr
Αναρρηχτικές διαδρομές: <http://routes.gr>
Πεζοπορικές διαδρομές: www.pezopororia.gr
Φωτογραφίες από φαράγγια, βουνά και σπήλαια: canyoning-caving.blogspot.gr
Διαδρομές ανά τον κόσμο: www.summitpost.org/route
Περί Ολύμπου: www.olympus-climbing.gr
Ορειβατικά άρθρα: hikingexperience.blogspot.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Στα χιόνια του Κιλιμάντζαρο.....	4
31ος Ορειβατικός Μαραθώνιος Ολύμπου.....	12
Νυχτερινό ορειβατικό σκι.....	14
Μπατόν πεζοπορίας.....	16
Πρόγραμμα εξορμήσεων.....	17
Πρώτη φορά στον Μύτικα.....	27
Στα πακιστανικά Ιμαλάια.....	28
Συνέντευξη: Θεοδωρής Φάτσης.....	34
Ανάβαση στον Μύτικα.....	36
Mont Blanc.....	42
Μικρά νέα.....	46

εξώπολις / τεύχος 14 / Ιανουάριος 2018

Περιοδική έκδοση του Ελληνικού Ορειβατικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης

Υπεύθυνοι έκδοσης Β. Τοπαλίδης, Π. Κατσαρός, Β. Αλεξάνδρου, Ελ. Βρυώνη, Β. Καραγκιόζη
Επιμέλεια έκδοσης Τασούλα Κυριακίδου

Τα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν πάντοτε τις απόψεις του συλλόγου.

Ελληνικός Ορειβατικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης
Μέλος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ορειβασίας και Αναρρίχησης (Ε.Ο.Ο.Α.)
Μέλος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Χιονοδρομίας (Ε.Ο.Χ.)

Διεύθυνση Καρόλου Ντήλ 19, 546 23 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνα 2310 266928, 2310 240889 **Fax** 2310 27828
e-mail info@eosthessalonikis.gr
Ιστοσελίδα www.eosthessalonikis.gr

Τηλέφωνα καταφυγίων του ΕΟΣ-Θ
Καταφύγιο Σταυρού 23520 84100, 23520 82482
Καταφύγιο Σελίου 23310 49234
Καταφύγιο Γρίτσας 6972338348, 693228244

Φωτογραφία εξωφύλλου: Ανάβαση στο Mont Blanc (σελ. 42)

Αγαπητοί φίλοι,

Το 2017 ήταν μια δύσκολη χρονιά, αλλά ευτυχώς όλες οι δυσκολίες ξεπεράστηκαν εύκολα και ανώδυνα, όπως φάνηκε και στην τελευταία κοινωνική εκδήλωσή μας. Όλοι μαζί συνεχίζουμε το έργο των προηγούμενων Δ.Σ. και στοχεύουμε στην υλοποίηση νέων δράσεων.

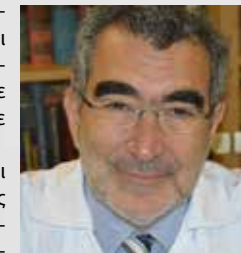
Πρώτος μας στόχος και μεγάλο στοίχημα είναι το όνειρο του κ. Παπάζογλου να γίνει επιτέλους πραγματικότητα και να αποκτήσουμε το πολυπόθητο καταφύγιο μας στον Χορτιάτη. Η αναμόρφωση του εντευκτηρίου μας στη Θεσσαλονίκη αποτελεί πρόποση για να μπορούμε να βρισκόμαστε σε έναν χώρο καθαρό και πολιτισμένο.

Οι επιτροπές ορειβασίας και χιονοδρομίας συνεχίζουν το έργο τους, με πρωταρχικό γνώμονα την ασφάλεια αλλά συγχρόνως και την ανάδειξη αθλητών και την προσέλκυση νέων μελών, για να γίνει ο σύλλογός μας μαζικός με προφορά στην κοινωνία.

Οι προετοιμασίες για τον 32ο Ορειβατικό Μαραθώνιο, την κορυφαία εκδήλωση του συλλόγου, έχουν αρχίσει, με σκοπό να υπερβούμε τις προηγούμενες επιτυχημένες διοργανώσεις.

Αφού συγχάρω τη συντακτική επιτροπή και όσους συμμετέχουν στην έκδοση του Εξώπολις, σας καλώ όλους να βοηθήσετε να γίνει ο σύλλογός μας αντάξιος της ιστορίας του και να προσφέρει στην κοινωνία μας ένα από τα πολυτιμότερα αγαθά, που είναι η αγάπη για τη φύση.

Ευθύμιος Χατζηθεόκλητος

ΣΤΑ ΧΙΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΙΛΙΜΑΝΤΖΑΡΟ

Κείμενα-φωτογραφίες: Παντελής Κεβρεκίδης

Κυριακή 30 Ιουλίου, 8.00 το πρωί, έτοιμοι για αναχώρηση για το Κιλιμάντζαρο με ενδιάμεσο σταθμό την Κωνσταντινούπολη. Ανάμικτα συναισθήματα, αστεϊάκια να περάσει η ώρα της αναμονής, αλλά και υποβόσκουσα ένταση που διατρέχει το κορμί! Θα μας δεχτεί το πολυθρύλητο βουνό; Θα μας επιτρέψει να πατήσουμε την κορυφή του, τη στέγη της μάνας Αφρικής;

31 Ιουλίου, 1.15, νύχτα Κυριακής προς Δευτέρα, προσγειωνόμαστε στο διεθνές αεροδρόμιο του Κιλιμάντζαρο, ή καλύτερα σε κάτι που θυμίζει αεροδρόμιο. Οι γνωστές διατυπώσεις, έλεγχος διαβατηρίων, πουλμανάκι, και κατά τις 3.00 το πρωί στο ξενοδοχείο. Επιτέλους παραδινόμαστε στις αγκάλες του Μορφέα.

Έχουμε ξυπνήσει από τις 8.30 και στις 10.00 δεχόμαστε την επίσκεψη του Imran. Θα είναι ο επικεφαλής οδηγός μας σε αυτή μας την περιπέτεια, ένα νέο παλικάρι, που όμως με μιας σε κάνει να αισθάνεσαι σίγουρος για το όλο εγχείρημα. Η καλή χημεία είναι αμοιβαία, αισθανόμαστε όλοι άνετα και ζεστά και αυτό έδωσε την ομάδα και όλα λειτουργήσαν άψογα

κατά τη διάρκεια της ανάβασης, ακόμη και στις πιο δύσκολες ώρες. Ακολούθησε εξονυχιστικός έλεγχος του εξοπλισμού μας από τον Imran. Όλος ο εξοπλισμός απλώθηκε πάνω στο κρεβάτι και ελέγχθηκε ένα προς ένα κομμάτι. Τίποτε δεν αφέθηκε στην τύχη του, ο κατάλληλος εξοπλισμός για την κατασκήνωση της κορυφής, αλλά και για την ανάβαση ως εκεί. Ακόμη και το φαρμακείο μας είναι πλήρες, έχουν προβλεφθεί σχεδόν τα πάντα για την αντιμετώπιση οποιουδήποτε ιατρικού επειγόντος, ίσως μόνο... χειρουργείο δεν μπορούμε να στήσουμε. Η ομάδα εισπράττει ένα μπράβο και ένα μεγάλο χαμόγελο από τον Imran. Ο ίδιος είναι ενθουσιασμένος από την οργάνωσή μας και εξομολογείται ότι πλέον αισθάνεται κι αυτός πως όλα θα πάνε καλά, κρίνοντας από την προετοιμασία μας. Ο ίδιος έχει γίνει αυτόπτης μάρτυς σε ατυχήματα που στοίχισαν ακόμη και ζωές ανθρώπων, οι οποίοι προσπάθησαν να ανεβούν στο βουνό με ελλιπή εξοπλισμό. Τέλος λοιπόν της πρώτης αξιολόγησης, έχουμε περάσει με άριστα! Μας μένει ελεύθερο το μεσημεροαπόγευμα και μετά νωρίς για ύπνο. Αύριο αρχίζει η μεγάλη περιπέτεια.

Τι κάνουμε λοιπόν με τον ελεύθερό μας χρόνο; Μα, επισκεπτόμαστε μια φυτεία καφέ, αφού είμαστε στη χώρα όπου

παράγεται ένας από τους ποιοτικά καλύτερους καφέδες του κόσμου! Γνωρίζουμε την Bente, μια Γερμανίδα που μας φορτώνει στο τεράστιο τζιπ της και μας ξεναγεί στη φυτεία της. Αισθανόμαστε λίγο σαν Indiana Jones, χαμένοι στην τροπική βλάστηση της Τανζανίας, και ξαφνικά ξεσπά τροπική βροχή. Νιώθουμε λίγο να μας ζώνουν τα φίδια, γιατί το μυαλό μας είναι στην ανάβαση. Ουφ, μα τώρα δεν είναι η ξηρή εποχή; Ή κάναμε τόσο λάθος;

Η 2η ημέρα μας ξεκινά με εγερτήριο γύρω στις 6.30 το πρωί, πρωινό και αναχώρηση από το ξενοδοχείο στις 8.00. Μας περιμένει μια ευχάριστη έκπληξη. Ο Imran ζητά την άδειά μας να ενσωματωθούν στην ομάδα μας δύο ακόμη άτομα. Η πρόταση γίνεται παμψηφεί αποδεκτή, υποδεχόμαστε τα νέα μέλη με χαμόγελα και επευφημίες, το κλίμα στην ομάδα είναι εορταστικό... Παντελής, Χάρης, Κώστας, Martin και Mopika, Γερμανός και Τσέχα αντίστοιχα. Αυτή είναι η τελική σύνθεση της ομάδας μας.

Κατευθυνόμαστε προς το Lemosho Gates, απ' όπου ξεκινάει η ανάβαση. Ο δρόμος διασχίζει την τανζανική σαβάνα και ξάφνου! να ένα κοπάδι πανέμορφες καμηλοπαρδάλεις

μαζί με τις φίλες τους τις ζέβρες, που βγήκαν για φαγητό στις κακόμοιρες ακακίες. Σταματάμε το βανάκι και τις χαζεύουμε. Μετά από λίγο φτάνουμε στο Londorosi, όπου οι αχθοφόροι μας ζυγίζουν τα φορτία που θα κουβαλήσουν και από εκεί στο Lemosho Glades, που είναι η είσοδός μας στο βουνό και στο τροπικό δάσος, που θα διασχίζουμε για τις επόμενες δύο ημέρες. Έχουμε επιλέξει να κάνουμε το Lemosho route για την κορυφή, μια διαδρομή μεγαλύτερη από τις άλλες, 75 χλμ. περίπου, αλλά και η πιο όμορφη και σίγουρα η καλύτερη από πλευράς εγκλιματισμού!

Και ξεκινάμε. Μπαίνουμε στο τροπικό δάσος αμέσως μετά τη σαβάνα, είναι σαν να βρισκόμαστε στα βάθη ενός πράσινου ωκεανού! Όπου κι αν γυρίσεις το βλέμμα σου, πράσινο. Ουρανός και γη ένα πράγμα, ήχοι της ζούγκλας, υγρασία, τα ρούχα κολλάνε επάνω μας και οι ασημόραχοι πίθηκοι παίζουν κρυφτούλι στις φυλλωσιές των πανύψηλων δέντρων. Μια εμπειρία αλλόκοτη, που αγγίζει αρχέγονους φόβους, αλλά και μια ευδαιμονική γαλήνη. Μετά από πορεία 4 ωρών φτάνουμε στην πρώτη κατασκήνωση, στο Big Tree, στην καρδιά του δάσους. Φαγητό και ύπνος, αντάμα με τις πιχτές κραυγές των αγριμιών!

Ξύπνημα τις 6.30, πρωινό και ξεκίνημα για το Shira 1 Camp (3.500 μ.), όπου φτάνουμε μετά από πορεία 7 ωρών περίπου. Η κατασκήνωσή μας βρίσκεται στην άκρη του δάσους, επιτέλους εγκαταλείπουμε τον πράσινο ωκεανό και μπαίνουμε στην οικολογική ζώνη της χαμηλής πύας και των ρεικιών, άρα έχουμε ορατότητα και σχεδόν καθόλου υγρασία. Φαίνεται όμως ότι πιθανόν θα έχουμε πρόβλημα. Ο Martin είναι πολύ κουρασμένος και αρχίζει να εμφανίζει τις πρώτες ενδείξεις της νόσου των ορειβατών. Ξεκούραση, φαγητό και ύπνος; Όχι ακριβώς, οι πρώτες αϋπνίες επισκέπτονται την ομάδα, μαζί με το τσουχερό κρύο.

3η μέρα της ανάβασης. Ξύπνημα στις 6.30, πρωινό και ξεκίνημα για το Shira 2 Camp. Δεν έχουμε κοιμηθεί καλά, παρ' όλα αυτά η ομάδα έχει κέφια και προχωράει πολύ καλά. Ο Martin φαίνεται λίγο καλύτερα από χθες. Ο Imran, βλέποντας ότι η ομάδα τραβάει, προτείνει να βγούμε από το κλασικό μονοπάτι και να κάνουμε μια ημικυκλική πορεία, ένα πέταλο, για να βγούμε πάνω στην καλδέρα του κρατήρα, περπατώντας πάνω στον αυχένα της. Η εικόνα μας ανταμείβει και με το παραπάνω. Κάτω από τα πόδια μας βράζει ο τόπος, λες και κάποιοι γίγαντες ξεβράζει ομίχλες και αντάρτες από μέσα του και τις

ξαμολάει στο οροπέδιο κάτω από την καλδέρα με τρομερή ορμή. Φανταστική εικόνα! Ξεκινάμε και πάλι για το τελευταίο κομμάτι του πέταλου και την κατασκήνωσή Shira 2, στα 3.900 μ. Φτάνουμε εκεί μετά από 2 ώρες περίπου και η ομάδα αντιμετωπίζει το πρώτο ουσιαστικό πρόβλημα! Ο Martin εμφανίζει μερικά από τα κλασικά συμπτώματα της νόσου των ορειβατών, τάση για έμετο, ανησυχία, ήπια δυσκολία στήριξης. Του δίνουμε τα κατάλληλα φάρμακα, ενυδάτωση και ξεκούραση. Η Μόνικα είναι αφυδατωμένη, πολύ κουρασμένη και κρυνώνει πολύ. Της δίνονται και αυτής τα απαραίτητα φάρμακα και συμπληρώματα και μέχρι το βράδυ έχουν συνέλθει και οι δύο. Αργότερα τα παιδιά θα μας εκμυστηρευθούν ότι δεν θα ανέβαιναν στην κορυφή. Είχαν αποφασίσει να γυρίσουν πίσω. Η φροντίδα και το ενδιαφέρον της ομάδας ήταν αυτό που τους έπεισε να συνεχίσουν.

Το βράδυ κάνει ένα άγριο κρύο, τα πάντα έχουν παγώσει και η ομίχλη συμπληρώνει την εικόνα. Φαγητό και γρήγορα στις παγωμένες σκηνές, για να χωθούμε στους υπνόσακους, με την ελπίδα λίγων ωρών ύπνου. Και εντελώς ξαφνικά ανοίγει ο καιρός! Και βλέπουμε μπροστά μας το βουνό του Χεμινγουάι σε όλη τη μεγαλοπρέπεια για πρώτη φορά μετά από τρεις ημέρες πορεία. Απεριγράπτη μαγεία!

Moab FST ICE

Moab FST Gore-Tex®

Capra Gore-Tex® Mid

Capra Glacial Ice

Trekking Backpack 23L

Outmost Mid Vent Gore-Tex®

4η μέρα και ξεκινάμε για το Barranco Camp που βρίσκεται στα 3.960 μ., αφού πρώτα περάσουμε από το Lava Tower, στα 4.640 μ., μόνο όμως για λόγους εγκλιματισμού. Τα πάντα γύρω μας παγωμένα, λες και μόλις τα έβγαλες από την κατάψυξη. Όσο ανεβαίνουμε, η ομάδα αντιμετωπίζει προβλήματα ύπνου, ευτυχώς όμως μόνον αυτό. Φτάνουμε στο Barranco Camp μετά από 7 ώρες πορεία και αφού έχουμε διασχίσει το Lava Tower, μια περιοχή που είναι κατάσπαρτη από μεγάλους σαν πύργους όγκους από ηφαιστειακό μάγμα, που έχει στερεοποιηθεί σε λάβα. Στον δρόμο μας συναντάμε κάποια περίεργα δέντρα, τα οποία είναι ενδημικά και δημιουργούν μια μυστηριακή ατμόσφαιρα, έτσι όπως είναι χωμένα στις ομίχλες του Κλιμαντζάρου! Μα, τι γίνεται στην κατασκήνωση; Οι αχθοφόροι μας το έχουν ρίξει στον χορό και στο τραγούδι. Πάμε κι εμείς, σιγά μη λείψουμε από το πανηγύρι!

Ξύπνημα το πρωί της 5ης ημέρας με ένα διαβολεμένο κρύο και πυκνή ομίχλη. Μήπως προσβάλαμε τα πνεύματα του βουνού με τις χθεσινές φεστιβαλικές μας δράσεις; Δεν ξέρω... Αυτό που ξέρω είναι ότι το βουνό είναι κλειστό και η ομάδα θα πρέπει να αναρριχηθεί στο Barranco wall, κάτι που θυμίζει κακόσκαλα εδώ και λούκι εκεί, σε πολύ μεγαλύτερες διαστάσεις βέβαια. Η προσπάθεια ξεκινά, είναι κουραστική η ανάβαση, αλλά η ομάδα ανταποκρίνεται πολύ καλά και σε λίγο βρισκόμαστε στο διάσελο της κορυφής του Barranco Wall. Από δω η ομάδα θα κατευθυνθεί βορειοανατολικά, για να πάρει την

κούρμπα του αυχένα της κορυφής, πρώτα όμως θα φτάσουμε στον καταυλισμό Karanga, που είναι στα 3.963 μ. Δεν κερδίσαμε κάποια υψομετρική διαφορά από το Barranco (3.960 μ.), αλλά κάναμε τη διαδρομή από τη νότια πλευρά του βουνού στα βορειοανατολικά, για να μπούμε σε τροχιά κορυφής. Και φυσικά πάλι χορός και τραγούδι με τους βαστάζους, τους αρχηγούς, ο μάγειρας βαράει τις κατσαρόλες, εγώ μαθαίνω στον Said ποντιακά, ο Χάρης χορεύει τον χορό της βροχής και όλοι γινόμαστε ένα χαρούμενο κουβάρι. Η Magdalena, μια Ιρλανδή συνορειβάτισσα, απορεί πού το βρίσκουμε τέτοιο κέφι για χορό και τραγούδι, μετά από μια τέτοια εξαντλητική πορεία. Ο σύντροφός της ρωτάει από πού είμαστε και, αφού παίρνει απάντηση στην ερώτησή του, χαμογελάει λέγοντας στη Magdalena «Τώρα ξέρω που το βρήκαν τέτοιο κέφι, είναι Έλληνες».

Η 6η μέρα ξεκινά με ομίχλη και κρύο, αλλά σύντομα ο καιρός αλλάζει και ένας γλυκός ήλιος αγκαλιάζει τα κρυωμένα μας μέλη και χαρίζει στο κορμί ενέργεια και ζεστασιά που τόσο έχουμε ανάγκη! Προορισμός μας το Barafu Camp, ο τελευταίος καταυλισμός, που είναι και ο καταυλισμός κορυφής, στα 4.640 μ. Σύντομα θα εγκαταλείψουμε την 3η οικολογική ζώνη, τη ζώνη της χαμηλής βλάστησης της πόας και των ρεικιών, που εκτείνεται από τα 3.000 ως τα 4.000 μ., και θα μπούμε στην 4η ζώνη, την αλπική έρημο, που εκτείνεται από τα 4.000 ως τα 5.000 μ. Πίσω μας έχουμε ήδη δύο άλλες ζώνες, δηλαδή

τη σαβάνα (ως τα 1.800 μ.) και τη ζώνη του τροπικού δάσους, 1.800 ως 3.000 μ. Ο ύπνος και το κρύο μας ταλαιπωρούν λίγο και κάπου κάπου καμιά φαρυγγίτιδα, αλλά τίποτα ιδιαίτερο. Η ομάδα περπατάει πολύ καλά και σε λίγο βλέπουμε τον καταυλισμό Barafu μπροστά μας. Φτάσαμε στην κατασκήνωση κορυφής στα 4.640 μ. χωρίς καμία ενόχληση από το υψόμετρο, αν εξαιρεθεί ο ύπνος. Είναι γύρω στις 2 το μεσημέρι. Τρώμε και πάμε για ύπνο, πρέπει να είμαστε όσο το δυνατόν πιο ξεκούραστοι, γιατί θα ξεκινήσουμε την ανάβαση κορυφής στις 11 το βράδυ. Νυχτερινή πορεία για να καλύψουμε μια υψομετρική διαφορά 1.300 μ. για το Uhuru peak, την ψηλότερη κορυφή του Κλιμαντζάρου, τη σκεπή της Αφρικής. Και από κει (5.895 μ.) θα ξεκινήσει η κατάβαση στο Mweka Camp, στα 3.100 μ., με ένα μικρό διάλειμμα των 15-20 λεπτών στην κορυφή. Συνολική υψομετρική +- 4.100 μ.

Ώρα 23.00 εγεγνήριο. Ο καταυλισμός κοχλάζει από τις ετοιμασίες των ομάδων για την τελευταία διαδρομή. Μία πανσέληνος χαρίζει εξωπραγματική ομορφιά στο τοπίο. Πόσοι τελικά θα τα καταφέρουν;

Όλος ο χειμερινός εξοπλισμός εν χρήσει. Η ατμόσφαιρα είναι καθαρή αλλά και παγωμένη, παραδόξως όμως όχι τόσο παγωμένη όσο περιμέναμε. Μας σώζει το γεγονός ότι δεν έχει ισχυρούς ανέμους. Θερμοκρασία περίπου -8 ως -6, όταν φυσάει όμως η αίσθηση είναι γύρω στο -10. Εμείς ωστόσο είμαστε πολύ καλά προετοιμασμένοι για τέτοιες θερμοκρασίες.

Ξεκινάμε στις 11 τη νύχτα με τους φακούς κεφαλής. Από

μακριά φαινόμαστε σαν ένα γιγάντιο φίδι που έρπει μέσα στη νύχτα. Όσο ανεβαίνουμε τόσο πέφτει η θερμοκρασία και η κίνηση γίνεται όλο και πιο δύσκολη και εργώδης. Στα 5.000 μ. εγκαταλείπουμε τη ζώνη της αλπικής ερήμου και μπαίνουμε στην οικολογική ζώνη κορυφής, εκεί όπου βασιλεύουν οι αιώνιοι παγετώνες!

Ήταν φανερό εξαρχής ότι η τελευταία ανάβαση θα ήταν και η πιο δύσκολη. Πρώτον διότι ήταν ανάβαση κορυφής σε μεγάλο υψόμετρο, όπου και μόνο η αφυδάτωση, το κρύο, η συσσωρευμένη κόπωση των προηγούμενων 6 ημερών και το αραιό οξυγόνο στράγγιζαν το σώμα από τις δυνάμεις του, κάνοντας το κάθε βήμα και μια δοκιμασία. Και δεύτερον, διότι ξέραμε ότι μετά τη φιλοξενία μας στην κορυφή, έπρεπε να ξεκινήσουμε αμέσως σχεδόν την κατάβαση, λόγω της αυξημένης πιθανότητας για τη νόσο των ορειβατών, κάνοντας μια υψομετρική περίπου 3.000 μ. μέχρι το Mweka Camp. Ώρες πορείας γύρω στις 16.

Οι φακοί μας κόβουν το σκοτάδι σε λωρίδες φωτός, η πανσέληνος δεν βοηθάει ιδιαίτερα, η σελήνη είναι πολύ ψηλά για να φωτίσει κάπως. Η ομάδα κινείται ικανοποιητικά. Το μεγάλο υψόμετρο καταπονεί τους ορειβάτες. Βλέπουμε μέλη άλλων ορειβατικών ομάδων που έχουν σταματήσει, υποφέροντας από έντονες κράμπες στα πόδια και στο στομάχι, ενώ άλλοι αδειάζουν το περιεχόμενο του στομαχιού τους πιο κάτω. Το κρύο κάνει τα πράγματα χειρότερα. Και προχωράμε. Η δύναμη

της θέλησής μας σπρώχνει όλο και πιο ψηλά! Κάνουμε τα τελευταία μέτρα και σκαρφαλώνουμε στον αυχένα της κορυφής πάνω από τον κρατήρα, στο ύψος του Stella Point στα 5.739 μ., μόλις 200 και κάτι μέτρα πριν την κορυφή Uhuru. Είναι λίγο πριν τις 7 το πρωί της 7ης μέρας, έχουμε σκαρφαλώσει στην ορθοπλαγιά της κορυφής στη διάρκεια της νύχτας και να οι πρώτες αχτίδες ενός λαμπρού ΗΛΙΟΥ, που ξεμιτίζει πίσω από τις κορφές του Mauenzi, του δίδυμου αδελφού του Κιλιμάντζαρο στα βορειοανατολικά, αν και χαμηλότερου σε ύψος. Εικόνες κατακλύζουν τον νου, τα χρώματα του βουνού που αποκαλύπτονται στο πρώτο φως ζωγραφίζουν με ανεξίτηλα μελάνια στον καμβά της ψυχής! Τόσο απεριγράπτη ομορφιά, που σχεδόν πονάει να την βλέπεις. Πίσω μου τα «δόντια» του Mauenzi, που καρφώνονται στον ουρανό, αφήνοντας τις ηλιαχτίδες να περνάν ανάμεσά τους, μπροστά μου κυριαρχεί η κορυφή, στα δεξιά μου ο κρατήρας, που χάσκει σαν το ανοιχτό στόμα ενός γίγαντα, και αριστερά μου οι αιώνιοι παγετώνες,

που ξεκουράζονται νωχελικά πάνω στις κάτασπρες φορεσιές τους. Μια πανδαισία χρωμάτων, εικόνων, μορφών.

Τελευταίες δρασκελιές και... ΚΟΡΥΦΗ! Το μεγάλο βουνό δέχτηκε να μας φιλοξενήσει για λίγο στην κορυφή του. Σε λιγότερο από 20 λεπτά πρέπει να ξεκινήσουμε την κατάβαση μας, για να μη συμβεί αυτό που είδαμε να συμβαίνει σε κάποιους συνορειβάτες μας λόγω του υψομέτρου. Κάποιοι, λίγοι ευτυχώς, μεταφέρθηκαν εσπευσμένα κάτω σε χαμηλότερα υψόμετρα, γιατί είχαν προσβληθεί από την νόσο των ορειβατών σε βαθμό επείγοντος. Είμαστε ευτυχημένοι, όλη η ομάδα, και με αυτά τα συναισθήματα παίρνουμε τον δρόμο του γυρισμού. Φτάνουμε μετά από 16 ώρες στο Mueka Camp και από εκεί στο Mueka Gate, όπου όλη αυτή η περιπέτεια μας παίρνει ΤΕΛΟΣ.

Την επομένη, 9 του Αυγούστου, ξεκινάμε για την επιστροφή μας πίσω στην πατρίδα. Ωστόσο ένα κομμάτι της καρδιάς μας έμεινε πίσω... εκεί... στα χιόνια του ΚΙΛΙΜΑΝΤΖΑΡΟ!

**ΙΑΤΡΙΚΟ
ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

www.iatrikodiavalkaniko.gr

Πάντα ένα βήμα μπροστά!

Συγκαταλέγεται στις πλέον σύγχρονες υγειονομικές μονάδες της Ευρώπης. Διαθέτει **383 κλίνες**, **23 υπερσύγχρονες χειρουργικές αίθουσες** και **Μονάδες Εντατικής Θεραπείας με 48 κλίνες**. Κατέχει σημαντικές διεθνείς πιστοποιήσεις (TEMOS, TEMOS Excellence, ISO) ενώ έχει συμπεριληφθεί επισήμως στα «**καλύτερα νοσοκομεία του κόσμου**» το 2014, 2015, 2016 από το Διπλωματικό Συμβούλιο (Diplomatic Council). Η ιατρική σχολή του διεθνώς καταξιωμένου Πανεπιστημίου της **Μεγάλης Βρετανίας, Imperial College**, το χαρακτήρισε ως «**το πιο σύγχρονο και ολοκληρωμένο ιατρικό κέντρο στην Ευρώπη**».

Επιστημονική πρωτοπορία

- Η πρώτη ρομποτική θωρακοκοιλιακή οισοφαγεκτομή στην Ελλάδα
- Η πρώτη επέμβαση ρομποτικής λαβεκτομής θώρακα στην Ελλάδα
- Πρώτη επέμβαση αφαίρεσης όγκου στο νεφρό με τη χρήση ρομποτικής κεφαλής διεγχειρητικού (3D) υπερήχου στην Ελλάδα
- Εμφύτευση του πρώτου ασύρματου βηματοδότη στη Β. Ελλάδα
- Το πιο σύγχρονο μηκάνημα ενδοβρογχικής υπερηχογραφίας (EBUS-TBNA) για διάγνωση χωρίς χειρουργείο, με τοπική αναισθησία

Τμήματα υψηλής εξειδίκευσης

- Ρομποτική Χειρουργική
- Επεμβατική Ακτινολογία: Αγγειακές επεμβατικές πράξεις, Επεμβατικές πράξεις σε καρκίνο, Παροχετεύσεις υγρών, Επεμβατικές πράξεις μυοσκελετικού
- Καρδιολογικό: Διάγνωστικό, Καρδιακού Καθετηριασμού - Επεμβατικής Καρδιολογίας, Καρδιοχειρουργικό
- Κέντρο Εμβολισμών Εγκεφάλου/Νευροχειρουργικής
- Κέντρο Ήπατος - Χοληφόρων - Παγκρέατος και Κέντρο Παχέος Εντέρου
- Χειρουργική Ογκολογία: Ευρωπαϊκή Σχολή Αντιμετώπισης Περιτοναϊκής Κακοήθειας (εφαρμογή HIPEC)
- Τμήμα Γυναικολογικής Ενδοσκόπησης πιστοποιημένο από την ESGE

Σύστημα Ρομποτικής Χειρουργικής Da Vinci® S1 HD

Μαγνητική Τομογράφος 3 Tesla General Electric

Γραμμικός Επιταχυντής Synnergis Elekta

Αξονικός Τελεγγράφος SOMATOM 128 τομών

Ασκληπιάδου 10, 570 01 Πυλαία
T 23 10 400000
F 23 10 47 1056
E info@interbalkan-hosp.gr

www.facebook.com/Interbalkan

www.twitter.com/Diavalkaniko

www.youtube.com/IatrikoDiavalkaniko

31ος ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΟΛΥΜΠΟΥ

Ο ΕΟΣ Θεσσαλονίκης μπορεί να καυχείται ότι είναι ο φορέας που διοργάνωσε εκείνον τον «ηρωικό» πρώτο Ορειβατικό Μαραθώνιο Ολύμπου τον Ιούλιο του 1986, ο οποίος υπήρξε ο πρώτος ορειβατικός αγώνας δρόμου. Συνεχιστής της παράδοσης που ο ίδιος δημιούργησε, και εν μέσω δεκάδων άλλων περισσότερο ή λιγότερο παρόμοιων αγώνων που ξεφύτρωσαν στην τριακονταετία που πέρασε, ο ΕΟΣ Θεσσαλονίκης διοργάνωσε για τριακοστή πρώτη φορά τον Ορειβατικό Μαραθώνιο Ολύμπου στις 3 Σεπτεμβρίου 2017.

Στην αφετηρία, μπροστά από το καταφύγιο «Δημήτρης Μπουντόλας», βρέθηκαν 305 δρομείς έτοιμοι να καλύψουν τα 41+ χιλιόμετρα της διαδρομής. Οι 288 από αυτούς κατάφεραν να τερματίσουν με τον πρώτο, τον Δημήτρη Σελέτη, να τερματίζει με ρεκόρ αγώνα σε 3 ώρες, 52 λεπτά και 08 δευτερόλεπτα.

Πίσω από τον ομολογουμένως επιτυχημένο αγώνα βρίσκονται μία οργανωτική επιτροπή που εργάστηκε άοκνα για να φέρει εις πέρας τη διοργάνωση και δεκάδες εθελοντές, μέλη και φίλοι του ΕΟΣ Θεσσαλονίκης, που στελέχωσαν τους σταθμούς τροφοδοσίας, τη γραμματεία και κάθε άλλο πόστο που ήταν απαραίτητο για την ομαλή και –κυρίως– ασφαλή διεξαγωγή του αγώνα. Δίπλα σε όλους αυτούς, οι εθελοντές της Ελληνικής Ένωσης Έρευνας και Διάσωσης για άλλη μία χρονιά παρέιχαν στους δρομείς άρτια υγειονομική κάλυψη. Αξίζει, τέλος, να σημειωθεί ότι μεγάλη ήταν και η συνδρομή των χορηγών, οι οποίοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του συλλόγου και συνέβαλαν στην επιτυχία του αγώνα.

Ο Ορειβατικός Μαραθώνιος Ολύμπου για άλλη μία χρονιά ανέδειξε τα στοιχεία που τον χαρακτηρίζουν. Και αυτά δεν είναι άλλα από τη μαζική κινητοποίηση των εθελοντών και την παροχή των καλύτερων δυνατών συνθηκών, ώστε οι δρομείς να απολαύσουν τον αγώνα. Ο ΕΟΣ Θεσσαλονίκης φιλοδοξεί ότι θα συνεχίσει να κρατά σε υψηλό επίπεδο τις προδιαγραφές του αγώνα και δεσμεύεται να το αποδείξει και στον 32ο Ορειβατικό Μαραθώνιο Ολύμπου, στις 2 Σεπτεμβρίου 2018.

**Χορηγοί
του αγώνα**

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟ ΣΚΙ NACHTSPEKTAKEL GREECE

Οι νύχτες θεάματος είναι τα απογευματόβραδα της Τετάρτης όπου κάνουμε το καθιερωμένο νυχτερινό ορειβατικό σκι μας. Δηλαδή; Μαζευόμαστε άτομα που δεν γνωριζόμαστε από πριν, που δεν έχουμε κανένα άλλο κοινό, παρά μόνο την αγάπη μας για το ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟ ΣΚΙ και... παίρνουμε τα βουνά.

Αυτές τις βραδιές κοντά στη φύση, κάτω από το φως του φεγγαριού και των άστρων ξεφεύγουμε από τη ρουτίνα της καθημερινότητας, την πίεση της δουλειάς, την κίνηση και βρισκόμαστε στο βουνό για την αγαπημένη μας δραστηριότητα. Το ορειβατικό σκι.

Το κάναμε πέρυσι το χειμώνα για πρώτη φορά εδώ στην Ελλάδα.. Ξεκινούσαμε κάθε Τετάρτη απόγευμα από Θεσσαλονίκη προς τα γειτονικά βουνά για να σκιάρουμε. Αρχικά ήμασταν λίγοι, στην πορεία γίναμε περισσότεροι, αλλά αυτό που μας έμεινε από αυτές τις βραδιές είναι ότι γίναμε ΦΙΛΟΙ. Ανταλλάξαμε απόψεις, κάναμε σχέδια και φυσικά γυμναστήκαμε και «χαλαρώσαμε», αφήνοντας στο κλεινόν άστρ προβλήματα και ανησυχίες.

Το έναυσμα για να ξεκινήσουν αυτές οι βραδιές, όσο παράδοξο κι αν ακούγεται, δόθηκε μέσα στο καλοκαίρι του 2014, στη διάρκεια μιας συζήτησης... στη Σχοινούσα!

Εκεί, ο Γιώργος Κλαουδάτος συνομιλούσε με τον Σωτήρη Παπασπύρου για το νέο προϊόν της DYNAFIT «DAY MAKER» (έναν κράνος με ενσωματωμένο φακό της εταιρίας DYNAFIT που δίνει τη δυνατότητα να κάνεις σκι σε νυχτερινό τοπίο). Κάπως έτσι, κατέληξαν να μιλούν για αμέσως τις ομάδες που κάνουν ορειβατικό σκι στα βουνά των Άλπεων τις βραδινές ώρες.. και συμφώνησαν ότι θα ήταν εξαιρετική πρωτοβουλία να πετύχαιναν να οργανώσουν κάτι αντίστοιχο και στα δικά μας βουνά.

Nachtspektakel στα ελληνικά σημαίνει ΝΥΧΤΕΣ ΘΕΑΜΑΤΟΣ. Τι είναι όμως οι νύχτες θεάματος; Και πώς ξεκίνησαν;

Όταν ο Σωτήρης Παπασπύρου επέστρεψε στη Θεσσαλονίκη τον Οκτώβριο του ίδιου έτους, στο μυαλό του «γύριζε» η ιδέα του νυχτερινού σκι. Ήθελε όσο τίποτα να βρίσκεται όσο το δυνατόν περισσότερο στο βουνό, ο φόρτος εργασίας του όμως δεν του άφηνε και πολλά περιθώρια για κάτι τέτοιο. Έτσι, ξεκίνησε να σκέφτεται για την πραγματοποίηση ενός event που θα του έδινε τη δυνατότητα να κάνει την αγαπημένη του δραστηριότητα πιο τακτικά. Αυτό που χρειαζόταν για να πραγματοποιηθεί επιτυχώς αυτό το σχέδιο ήταν «ομοϊδέατες».. άτομα που μοιράζονται το ίδιο πάθος για το βουνό και το σκι. Η ιδέα αυτή αγκαλιάστηκε αμέσως από τους Θωμά Καραγιώργο, Γιάννη Καραγιώργο και Δημήτρη Παπακωνσταντίνου. Κι έτσι, οι τέσσερις τους άρχισαν να σχεδιάζουν την πραγματοποίηση ενός event για νυχτερινό ορειβατικό σκι.

Αρχικά, έπρεπε να αποφασίσουν ποια μέρα θα το έκαναν. Ως καταλληλότερο θεωρήθηκε το απόγευμα της Τετάρτης. Μεσοβδόμαδα. Γιατί έχεις ήδη κουραστεί από τις 3 μέρες δου-

λειάς, και σίγουρα χρειάζεσαι αναζωογόνηση για να συνεχίσεις ως το ΣΚ. Και ο καθαρός αέρας του βουνό προσφέρει την ανανέωση που έχει κανείς μας ανάγκη. Εντάξει, και πρακτικά, το απόγευμα της Τετάρτης «βολεύει» καθώς η αγορά κλείνει και περισσότερος κόσμος μπορεί να ακολουθήσει.

Μετά έπρεπε να βρουν τρόπους να γίνει γνωστό το event ορειβατικού σκι ώστε να υπάρξει συμμετοχή σε αυτές τις βραδιές. Δημιουργήθηκε η ομώνυμη σελίδα στο FACEBOOK (Nachtspektakel greece) και τοιχοκολλήθηκαν αφίσες σε ορειβατικούς συλλόγους, σε καφέ, σε εμπορικά καταστήματα της Θεσ/νικης.

Όλα ήταν σχεδόν έτοιμα. «Και τελικά πώς θα το ονομάσουμε;» Αυτό ήταν ένα θέμα. Τελικά, κατέληξαν στην ονομασία Nachtspektakel, εμπνευσμένοι από αντίστοιχο event που είχε διοργανώσει η DYNAFIT στην Αυστρία.

Και ξεκίνησαν για πρώτη φορά να κάνουν νυχτερινό ορειβατικό σκι.

Την πρώτη Τετάρτη μαζεύτηκαν... 4 άτομα. Ναι ναι, οι οργανωτές..! Αποκαρδιωτικό, αλλά δεν πτοήθηκαν! Και ευτυχώς που δε πτοήθηκαν! Τελικά, κατέληξαν 30 και πλέον άτομα να συγκεντρώνονται σε διάφορα ΧΚ και να κάνουν νυχτερινό ορειβατικό σκι!!! Και το κόστος αυτής της εκδρομής ήταν μηδαμινό. Ασφαλώς, δεν υπάρχει κόστος συμμετοχής σε αυτές τις βραδιές! Χρειαζόταν απλά να εξασφαλίσει κανείς τη μεταφορά του στο σημείο συνάντησης. Και όποιος δεν είχε μεταφορικό μέσο επικοινωνούσε με τους οργανωτές για την εύρε-

ση λύσης. Πολύ σύντομα, οι συμμετέχοντες ανέπτυξαν φιλικές σχέσεις και οργανώνονταν μόνοι τους!

Πολλοί ήταν αυτοί που δυσαρεστήθηκαν με το γερμανο-αυστριακό όνομα του event. Το βασικό πρόβλημα που αντιμετώπιζαν οι συμμετέχοντες ήταν ότι δε μπορούσαν να το προφέρουν... Ναχσπεχτ.. Νασπετ.. Νασποτέτιοι!

Στο αίτημα αλλαγής της ονομασίας, οι οργανωτές απαντούσαν πάντα: «σημασία δεν έχει να το πεις, αλλά να το ζήσεις!» Κι έτσι καθιερώθηκε...ωσ «έλα αυτό της Τετάρτης»!!

Αρωγοί αυτής της προσπάθειας που τελικά στέφθηκε από επιτυχία ήταν ο Αλέξης Στύλλας στο Καταφύγιο 3-5 Πηγάδια Chalet 2005m, το ξενοδοχείο Σφένδαμος στον οικισμό Αγίου Παύλου Νάουσας (Κουτσούφλιανη) και τα καταστήματα Κλαουδάτος και Sports and ski - Ντίνοσ Γραμματικόπουλος.

Τώρα εσείς που διαβάζετε το κείμενο και θέλετε να συμμετάσχετε να έχετε υπ' όψιν σας ότι και φέτος ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ τις βραδιές ορειβατικού σκι και πάντα υπό την μουσική υπόκρουση της γκάιντας που μας κρατάει συντροφιά κατά την κατάβαση..! Απαραίτητες προϋποθέσεις είναι: 1. Εξοπλισμός ορειβατικού σκι, 2. Φακός κεφαλής, 3. Η καλύτερή σας διάθεση! Και όχι άγχος για τις επιδόσεις σας..!

Για επικοινωνία και περισσότερες πληροφορίες στα τηλ. 2310 241823, 6937444083, 6945276794 ή επισκεφτείτε τη σελίδα μας στο Facebook Nachtspektakel greece. Αν βρίσκεστε στη Θεσσαλονίκη μπορείτε να επισκεφτείτε απευθείας το Κατάστημα Sports and Ski στην Π. Π. Γερμανού 35.

MUNTI SMOLIKAS
Four seasons mountain sport resort
pades • konitsa • greece

www.muntismolikas.com | info@muntismolikas.com
+30 2655 100004 | +30 69 36 15 57 73 | +30 69 44 31 09 73

Εξωνάσ Munti Smolikas
pades • konitsa • greece

NEW
MAGNA
ΧΑΝΙΩΤΙΚΗ ΜΠΑΡΑ

Μπάρα δημητριακών με μέλι & ταχίνι
Μπάρα δημητριακών με καρπούμελο & σταφίδα (VEGAN)

45g
• Τιμή: 1€ •

#MuntiSmolikas

Μπατόν πεζοπορίας

Του Βαλάντη Τοπαλίδη

Τα μπατόν πεζοπορίας αποτελούν βασικό εργαλείο για πεζοπορία και ορειβασία. Εδώ δίνουμε δέκα λόγους για να τα χρησιμοποιήσετε, καθώς και το πώς θα ξεπεράσετε τους περιορισμούς τους.

1. Τα μπατόν πεζοπορίας, όπως τα μπατόν του σκι, επιτρέπουν στα χέρια σας να σας ωθήσουν προς τα εμπρός και προς τα πάνω. Είτε περπατάτε σε επίπεδο έδαφος είτε σε απότομους λόφους, τα μπατόν μπορούν να σας βοηθήσουν να αυξήσετε τη μέση ταχύτητά σας.
2. Τα μπατόν μειώνουν την επίδραση στα γόνατα και τους αστραγάλους σας. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όταν κατεβαίνετε. Μια μελέτη του 1999 στο The Journal of Sports Medicine διαπίστωσε ότι τα μπατόν πεζοπορίας μπορούν να μειώσουν τη συμπτωστική δύναμη στα γόνατα κατά 25%.
3. Τα μπατόν πεζοπορίας μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να απομακρύνουν τις οχλήσεις κατά τη διάρκεια της πεζοπορίας. Με τη βοήθειά τους μπορείτε να απομακρύνετε ή να παρακάμψετε πεσμένα κλαριά και κορμούς δένδρων, όταν διασχίζετε μονοπάτια.
4. Το περπάτημα με μπατόν μπορεί να σας βοηθήσει να διατηρήσετε έναν σταθερό ρυθμό, ο οποίος μπορεί να αυξήσει την ταχύτητά σας. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα σε επίπεδο, μη τεχνικό έδαφος.
5. Τα επιπλέον δύο σημεία επαφής αυξάνουν σημαντικά την πρόσφυση σε ολισθηρές επιφάνειες, όπως λάσπη, χιόνι και χαλαρή πέτρα.
6. Τα μπατόν σας βοηθούν να διατηρήσετε την ισορροπία σε δύσκολο έδαφος, όπως κατά τη διάρκεια διάσχισης ποταμιών, σε μονοπάτια με ρίζες και σε ολισθηρές γέφυρες. Η διατήρηση της ισορροπίας σας βοηθά να κινηθείτε πιο γρήγορα και πιο εύκολα.

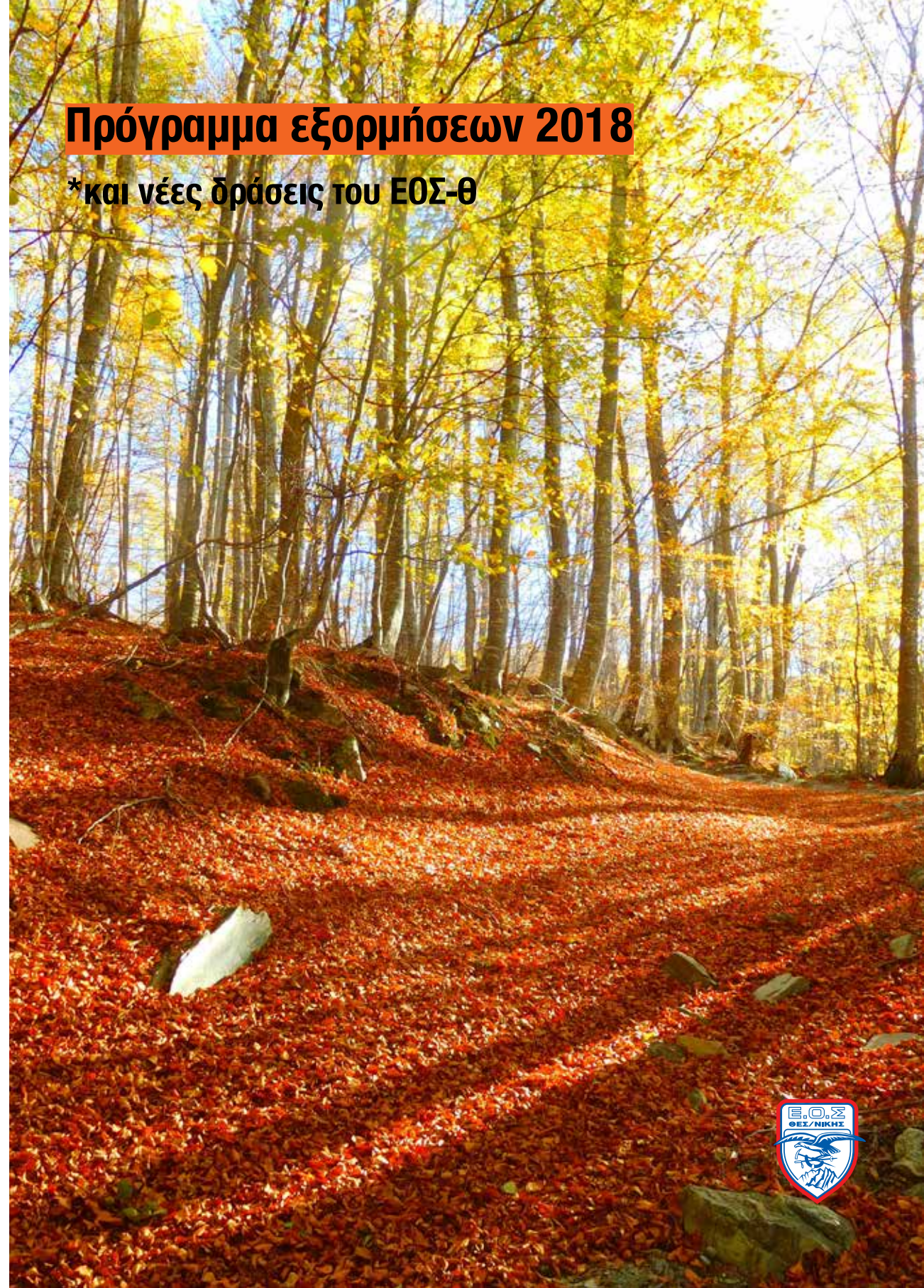
7. Τα μπατόν μπορούν να λειτουργήσουν ως «ανιχνευτές», για να σας δώσουν περισσότερες πληροφορίες για ό,τι δεν μπορείτε να δείτε με τα μάτια σας. Χρησιμοποιήστε τα για να μάθετε περισσότερα σχετικά με τις λακούβες με λάσπες και την ποιότητα του χιονιού.
8. Μπορούν να βοηθήσουν στην περίπτωση επίθεσης από σκύλους, αρκούδες και άλλη άγρια πανίδα. Μπορείτε να τα τυλίξετε τα πάνω από το κεφάλι για να κάνετε τον εαυτό σας να φανεί μεγαλύτερος ή να τα πετάξετε σαν ένα δόρυ.
9. Τα μπατόν πεζοπορίας συμβάλλουν μερικώς στην ανακούφιση από το βάρος που μεταφέρετε. Για παράδειγμα, εάν έχετε ένα βαρύ σακίδιο και κάνετε ένα σύντομο διάλειμμα, η στήριξη στα μπατόν θα σας προσφέρει μεγαλύτερη άνεση.
10. Τα μπατόν πεζοπορίας μπορούν να χρησιμοποιηθούν και για άλλους σκοπούς, εκτός από την πεζοπορία, όπως για ιατρικός νάρθηκας και ως στήριξη της σκηνής σας.

Τα μειονεκτήματα των μπατόν πεζοπορίας είναι: η αυξημένη κατανάλωση ενέργειας (χρησιμοποιείτε τα χέρια σας περισσότερο απ' ό,τι αν δεν τα είχατε), μπορούν να μερδευτούν σε θάμνους, να πιαστούν σε βράχους, να μειώσουν τη λειτουργία των χεριών, να προκαλέσουν πόνο στους αγκώνες από την υπερβολική χρήση τους, να μην μπορούν να αποθηκευτούν άνετα. Αυτά τα μειονεκτήματα, ωστόσο, μπορούν να μετριαστούν ή να θεωρηθούν αμελητέα. Για παράδειγμα, η αυξημένη ενεργειακή δαπάνη αντισταθμίζεται από την αυξημένη ταχύτητά σας και τη μειωμένη πίεση στα πόδια. Πολλοί πεζοπόροι προτιμούν μπατόν πεζοπορίας χωρίς το λουράκι καρπού, επειδή μπορούν γρήγορα να μεταφέρουν και τα δύο μπατόν σε έναν βραχίονα για φαγητό ή για λήψη φωτογραφιών και μπορούν να τα αφήσουν γρήγορα, σε περίπτωση που πέσουν ή που θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν τα χέρια τους για κάτι άλλο.

Πρόγραμμα εξορμήσεων 2018

*και νέες δράσεις του ΕΟΣ-Θ

Ιανουάριος

7/1

Σέιχ Σου
Βαθμός δυσκολίας: A
Αρχηγοί: ΤΕΟ

14/1

Λαϊλιάς
Βαθμός δυσκολίας: B
Αρχηγοί: Γακαμόζης, Μπρούνης

21/1

Σέλι
Βαθμός δυσκολίας: B+
Αρχηγός: Χατζηθεόκλητος

28/1

Χολομώντας Ταξιάρχης
Βαθμός δυσκολίας: B
Αρχηγοί: Κατσαρός, Τοπαλίδης

Φεβρουάριος

4/2

Μπουντόλας-Μάνα Σέλωμα
Κοπή πίτας
Βαθμός δυσκολίας: B
Αρχηγοί: Σταυριανουδάκης, Κούρος

11/2

Καϊμακταλάν
Βαθμός δυσκολίας: B+
Αρχηγοί: Αλεξάνδρου, Μπαντέκας, Σαλμανίδου

17-19/2

Καθαρά Δευτέρα
Θα ανακοινωθεί

25/2

Μαυροβούνι
Βαθμός δυσκολίας: B
Αρχηγοί: Γακαμόζης, Καραγκιόζη

Μάρτιος

3-4/3

Επιμόρφωση Συντονιστών
Αλεξάνδρου, Φλώρος

11/3

Χορτιάτης Περιστερά
Βαθμός δυσκολίας: B
Αρχηγοί: Καφούδας, Βρυώνη

18/3

Χάνι Σέρβια
Βαθμός δυσκολίας: B
Αρχηγοί: Τοπαλίδης Κατσαρός

24-25/3

Θρακικά Μετέωρα Παπίκιο
Βαθμός δυσκολίας: B
Αρχηγοί: Μαυρίδης, Καραγκιόζη (κοινή με τον ΕΟΣ Κομοτηνής)

Απρίλιος

1/4

Άγκιστρο
Βαθμός δυσκολίας: B+
Αρχηγοί: Αλεξάνδρου, Μπρούνης, Σαλμανίδου

6-9/4

Πασχαλινή εξόρμηση
Θα ανακοινωθεί

15/4

Βόιο Σκοτωμένο νερό
Βαθμός δυσκολίας: B
Αρχηγοί: Σιώτας, Ιστικόγλου

22/4

Μπουρίκα
Βαθμός δυσκολίας: B+
Αρχηγοί: Κατσαρός, Palmer (κοινή με τον Ορειβατικό Σύλλογο Αριδαίας)

28-29/4

Φλώρινα
Βαθμός δυσκολίας: B - Γ
Αρχηγοί: Αγάπιος (κοινή με τον ΣΕΟ Φλώρινας)

ΑΝΑΡΡΙΧΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Προϋπόθεση για να παρακολουθήσει κάποιο μέλος τις δράσεις αυτές είναι να έχει παρακολουθήσει τη Σχολή Αναρρίχησης Αρχαρίων, ενώ για τις δράσεις Αυγούστου Οκτωβρίου θα πρέπει να έχει παρακολουθήσει και τις δύο προηγούμενες.

- 1) Απρίλιος: Σιδηρόκαστρο
- 2) Ιούνιος: Νέστος
- 3) Αύγουστος: Ηρακλείτσα
- 4) Οκτώβριος: Μετέωρα

ΔΥΣΚΟΛΕΣ

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Οι συγκεκριμένες δράσεις δεν είναι ανοιχτές για όλους και απευθύνονται μόνο σε έμπειρα μέλη του συλλόγου (πάνω από 5 χρόνια) που έχουν παρακολουθήσει τη Σχολή Ορειβασίας Αρχαρίων.

11/3 ΚΕΟΑΧ Σκολιό
Βαθμός δυσκολίας: Δ
Αρχηγοί: Αλεξάνδρου, Κολοκοτρώνης

4-5/7 Κόψη Μπαρμπαλά ή Γουμαροστάλι
Βαθμός δυσκολίας: Δ
Αρχηγός: Ιστικόγλου

www.scarpa.net ScarpaGreece

Μάιος**1/5**

Πρωτομαγιάτικη εξόρμηση
Θα ανακωνωθεί

6/5

Μονοπάτι Τεμπών
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Καραμανίδης Κούρος

13/5

Ενιπέας 2 διαδρομές
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Φλώρος, Μπογιατζή, Μπαντέκας

20/5

Ελατοχώρι Άνω Μηλιά
Βαθμός δυσκολίας: Β-Γ
Αρχηγοί: Γιακαμόζης, Σταυριανουδάκης (κοινή με τον ΕΟΣ Κατερίνης)

26/5-28/5

Δευτέρα Αγίου Πνεύματος Κέρκυρα
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Κουβαλακίδου, Καραγκιόζη

Ιούνιος**3/6**

ΚΕΟΑΧ Κακάβρακας
Βαθμός δυσκολίας: Β-Γ
Αρχηγοί: Καψούδας, Χατζηθεόκλητος

10/6

Μενοίκιο
Βαθμός δυσκολίας: Β-Γ
Αρχηγοί: Καραμανίδης Αλεξάνδρου

16-17/6

Βερλίγκα
Βαθμός δυσκολίας: Β-Γ
Αρχηγοί: Παραβάλου, Βρυώνη

24/6

ΒΟΣ
Αρχηγοί: ΤΕΟ

Ιούλιος**1/7**

Πρίονια Λιβαδάκι
Βαθμός δυσκολίας: Β+
Αρχηγοί: Ιστικόγλου, Σιώτας

8/7

Όντρια
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Κεραμιτζής, Μπιτζένης

15/7

Θάσος
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Σλίμπα, Καρατζάς, Τορέγας

22/7

Μαρμαράς Παρθενώνα Ίταμος
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Καλογριδάκης, Σλίμπα

29/7

ΠΟΣ
Αρχηγοί: ΤΕΟ

Αύγουστος**4-5/8**

Οροπέδιο
Βαθμός δυσκολίας: Β-Γ
Αρχηγοί: Κολοκοτρώνης, Σταυριανουδακης, Τοπαλίδης

11-19/8

Δολομίτες
Βαθμός δυσκολίας: Γ
Αρχηγοί: Μαυρίδης, Γουμπέρης

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΝΟ

Οι δράσεις «Οικογένεια και βουνό» είναι μια προσπάθεια που κάνει ο ΕΟΣ Θεσσαλονίκης για να έρθουν οικογένειες με τα παιδιά τους σταδιακά πιο κοντά στη φύση και στο βουνό. Το κάθε παιδί θα πρέπει να συνοδεύεται από τον κηδεμόνα του, ενώ από την πλευρά του συλλόγου θα υπάρχει μεγαλύτερη αναλογία συνοδών προς άτομα.

Οι δράσεις περιλαμβάνουν εύκολη πορεία λίγων ωρών σε ήπιο πεδίο. Τα παιδιά 8-14 ετών θα συμμετέχουν σε επιμορφωτικά παιχνίδια, ενώ για τα παιδιά πάνω από 14 οι πορείες θα είναι λίγο μεγαλύτερες σε διάρκεια.

6/5 Πιέρια Μονοπάτι Αγάπης
Βαθμός δυσκολίας: Α
Αρχηγοί: Μπρούνης Μαυρίδης

3/6 Νυμφαίο
Βαθμός δυσκολίας: Α
Αρχηγοί: Τοπαλίδης, Κατσαρός

9/9 Κερκίνη
Βαθμός δυσκολίας: Α
Αρχηγός: Καπλανίδου

13/10 Λευκοχώρι
Βαθμός δυσκολίας: Α
Αρχηγός: Κατσαρός

POLO

Κεντρική Διάθεση - Show room
Ζησιμοπούλου 62, Π. Φάληρο
t: 210 94 28 200 f: 210 94 30 188
www.polo.gr sales@polo.gr

Σεπτέμβριος

2/9

Ορειβατικός Μαραθώνιος Ολύμπου

9/9

Καρτάλκα
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Μανιάτης Παραβάλου

16/9

Παγγαίο
Βαθμός δυσκολίας: Γ
Αρχηγοί: Καψούδας Καραμανίδης

23/9

Σούγλιανη
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Γλυκερία, Σταυριανουδάκης

30/9

Οσμανάκος
Βαθμός δυσκολίας: Β+
Αρχηγοί: Αλεξάνδρου, Μπαντέκας

Οκτώβριος

7/10

Ραψάνη Καλιπεύκη
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Καραμανίδης Κούρος

14/10

Άγιος Παυλος
Βαθμός δυσκολίας: Β-Γ
Αρχηγοί: Βρυώνη, Μανιάτης

21/10

Πάϊκο
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Φλώρος, Σταυριανουδάκης,
Σαλμανίδου, Σαλμανίδου

26-28/10

Παρθένο δάσος
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Παραβάλου, Κουβαλακίδου

Νοέμβριος

4/11

Ξηρολίβαδο
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Καλογριδάκης, Σαράπης

11/11

Κρουσοβίτης
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Καραμανίδης, Κούρος

18/11

Κουκουρού
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Κατσαρός, Μπιτζένης (κοινή με τον
ορειβατικό σύλλογο Αριδαίας)

25/11

Χαμίτης
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Καψούδας, Βρυώνη

Δεκέμβριος

2/12

Αγ. Αναστασία, Πορεία Γιώργος Γιαννακόπουλος
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: ΤΕΟ

9/12

Κερδύλια
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Τοπαλίδης, Σαράπης (κοινή με τον ΦΟΣ
Σταυρού)

16/12

Παπά Ρέμα
Βαθμός δυσκολίας: Β
Αρχηγοί: Σταυριανουδάκης, Μπιτζένης, Palmer
(κοινή με τον ΕΟΣ Βροντούς)

23-26/12

Χριστουγενιάρτικη εξόρμηση
Θα ανακοινωθεί

30-31/12

Πρωτοχρονιάρτικη εξόρμηση
Θα ανακοινωθεί

ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Αστροπαρατήρηση

19/5

Κοινή με τον Όμιλο Φίλων Αστρονομίας

Καθαρισμός μονοπατιών

14/4

Μπουρίκα

Κοινή δράση με τον Ορειβατικό
Σύλλογο Αριδαίας

22/9

Οσμανάκος

Ανοιχτές δράσεις

25/8

Σέιχ Σου

Βαθμός δυσκολίας: Α

6/10

Χορτιάτης

Βαθμός δυσκολίας: Α+

11/12

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΒΟΥΝΩΝ

Διάφορες εκδηλώσεις, θα ανακοινωθούν

40 χρόνια
ταξιδεύουμε μαζί
παντού,
σε Ελλάδα
και εξωτερικό!

- > Οργανωμένες Αεροπορικές, Οδικές & Ακτοπλοϊκές εκδρομές
- > Ταξίδια για μεμονωμένους
- > Εκδόσεις Αεροπορικών & Ακτοπλοϊκών Εισιτηρίων
- > Κρατήσεις Ξενοδοχείων
- > Μεγάλος στόλος πολυτελών λεωφορείων

ταξιδεύουμε μαζί...
παντού!
ZORPIDIS
travel services
Ένα ταξίδι για τόν καθέναν!

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ | Εγγασία 76 • τηλ.: 2310 244.400
Μητροπόλεως 24 • τηλ.: 2310 231.168-70
Mediterranean Cosmos • τηλ.: 2310 476.880, 2310 473.608
Πόντου 41 - Καλαμαρό • τηλ.: 2310 459.877
Αμπελοκλειων 51, Περούσι • τηλ.: 23920 21.931,3
Καπετάν Χάφα 43, Θέρμη • τηλ.: 2310 461.166
Κ. Καραμανλή 50, Διαβαστά • τηλ.: 2310 784.897
ΝΕΟ Λεωφ. Πατισσικαλάου 150, Πεάκα • τηλ.: 2314 002.296
ΑΘΗΝΑ | Μητροπόλεως 5, Αθήνα • τηλ.: 210 32 500 64

My ticket® www.myticket.travelwww.zorpidis.gr

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ: 801 11 200 100

Οδηγίες

Σε κάθε εξόρμηση...

- Οι **αναχωρήσεις** για ημερήσιες εξορμήσεις γίνονται από τα γραφεία του συλλόγου, ενώ για τις διήμερες από τον χώρο του Αρχαιολογικού Μουσείου.
- Οι **δηλώσεις συμμετοχής** στις μονοήμερες γίνονται μέχρι την ΠΕΜΠΤΗ το βράδυ. Στις διήμερες μέχρι την ΤΕΤΑΡΤΗ το βράδυ.
- Σε περίπτωση **μη συμμετοχής** τα χρήματα της προκαταβολής δεν επιστρέφονται.
- **Τηλεφωνικές κρατήσεις** για αναβάσεις δεν γίνονται.
- Οι αρχηγοί των αναβάσεων **μπορούν να μεταβάλουν** μερικώς ή ολικώς το πρόγραμμα της ανάβασης.
- Οι αρχηγοί **μπορούν κατά την κρίση τους να αποκλείσουν από τη διαδρομή άτομα που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της ανάβασης**, είτε γιατί δεν είναι κατάλληλα εφοδιασμένα με τον απαραίτητο εξοπλισμό, είτε για κάποιο άλλο βασικό λόγο που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ατομική τους ασφάλεια ή την ασφάλεια ολόκληρης της ομάδας.
- Το κάθε μέλος της ομάδας **οφείλει να ακούει τις υποδείξεις και τις οδηγίες του υπεύθυνου αρχηγού και φέρει την ευθύνη για την ατομική του ακεραιότητα**, αφού γνωρίζει εκ των προτέρων το βαθμό δυσκολίας της δραστηριότητας στην οποία συμμετέχει.
- Οι **αναγραφόμενες ώρες πορείας** υπολογίζονται κατά προσέγγιση και εξαρτώνται από τις καιρικές συνθήκες και την ομοιογένεια της ομάδας.

Ορεινή πεζοπορία

Εφόσον επιθυμούμε να συμμετέχουμε σε πεζοπορίες στο βουνό, θα πρέπει να διατηρούμε το σώμα μας σε σχετικά καλή φυσική κατάσταση και καλή υγεία. Γι' αυτό πρέπει στο ξεκίνημα να δοκιμάζουμε σχετικά μικρές σε χρονική διάρκεια πορείες (1-2 ώρες). Ταυτόχρονα θα πρέπει να προσπαθούμε 2-3 φορές την εβδομάδα να κάνουμε μια στοιχειώδη σωματική άσκηση, ώστε να μπορούμε να συμμετέχουμε σε μεγάλες εκδρομές πεζοπορίας χωρίς να προκαλούνται πόνοι και κόπωση.

Στη διάρκεια της πορείας ο ρυθμός του βαδίσματος θα πρέπει να είναι τέτοιος, σαν να πρόκειται να περπατήσουμε όλη την ημέρα. Δεν θα πρέπει να οδηγούμε τον εαυτό μας στα όριά του, αγωνιζόμενοι για το ποιος θα φτάσει στην κορυφή γρηγορότερα.

Σκοπός του συλλόγου είναι να γνωρίσει το βουνό, και τη φύση γενικότερα, στους ανθρώπους, ώστε να τα αγαπήσουν και να το προστατέψουν.

ΒΑΘΜΟΣ ΔΥΣΚΟΛΙΑΣ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ

A

Εύκολες πεζοπορικές διαδρομές, στις οποίες μπορούν να συμμετέχουν και αρχάριοι.

B

Πεζοπορικές διαδρομές με μικρές δυσκολίες, στις οποίες μπορούν να συμμετέχουν και αρχάριοι.

Γ

Δύσκολες πεζοπορικές διαδρομές. Απαιτούνται ορειβατικές γνώσεις και εμπειρία.

Δ

Πεζοπορικές διαδρομές πάνω σε χιόνι. Απαιτούνται ορειβατικές γνώσεις και εμπειρία σε χιόνι. Χρήση πολεό και κραμπόν.

ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗ: Κατάκτηση της δικής σας προσωπικής κορυφής!

Ένα χόμπι - σπορ που κάνει τον σύγχρονο άνθρωπο να ξεχνάει πραγματικά όλα του τα προβλήματα! Μια ασφαλής απασχόληση, που αδειάζει τον σύγχρονο ανθρώπινο εγκέφαλο από τις συνεχόμενες σκέψεις που τον κατακλύζουν.

Ένα καταπληκτικό είδος άσκησης, που προσφέρει ολοκληρωμένη σωματική εκγύμναση αλλά και εγκεφαλική.

Συνδυάζει πολλές έννοιες: φύση και περιπέτεια, συνεργασία και εμπιστοσύνη, όνειρα και στόχους και, πάνω από όλα, την απόλυτη και πραγματική εσωτερική ελευθερία!

Ακολουθήστε αυτό το συνταρακτικό ταξίδι που λέγεται αναρρίχηση βράχου και συνδυάστε εσωτερικά τον στόχο που λέγεται κατάκτηση κορυφής σε μια ορθοπλαγία με την κατάκτηση της δικής σας προσωπικής κορυφής!

*Κουσιπέτκου Φανή
Εκπαιδύτρια Ορειβασίας
& Αναρρίχησης Βράχου ΕΟΟΑ
Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής
& Προπονήτρια Αθλημάτων Βουνού*

ΛΕΥΚΟ ΤΑΧΙ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΤΟΜΩΝ
ΜΕ ΚΙΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Θεόφιλος Πουταχίδης
Κώστας Φραγκάλας

ΚΙΝ.: 6983 632178

γεύση
& ποιότητα
στο
ΤΟΠ

Παλαιού Σιδ. Σταθμού 36, Θεσσαλονίκη

Σχολή Αναρρίχησης Βράχου Αρχαρίων

Σχολή Ορειβασίας Αρχαρίων

Ο Ελληνικός Ορειβατικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης διοργανώνει σε συνεργασία με πιστοποιημένους εκπαιδευτές κατά τη διάρκεια της χρονιάς σχολές Αναρρίχησης Βράχου και Ορειβασίας αρχαρίων.

Οι επιτυχόντες λαμβάνουν βεβαίωση επιτυχούς παρακολούθησης αναγνωρισμένη από την Ελληνική Ομοσπονδία Ορειβασίας και Αναρρίχησης (ΕΟΟΑ) που τους δίνει το δικαίωμα να συνεχίσουν στις ανώτερες βαθμίδες της ορειβατικής εκπαίδευσης της ΕΟΟΑ.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τη γραμματεία του συλλόγου.

6.8.2016. Πρώτη φορά στο Οροπέδιο των Μουσών, το όνειρο έγινε πραγματικότητα. Φιλιά, αγκαλιές, φωτογραφίες, τα παιδιά παίζει. Στον Μύτικα δεν είχα αποφασίσει αν θα ανέβω, θα αποφάσιζα εκείνη τη στιγμή. Από περιγραφές που άκουγα, μάλλον δεν ήταν για μένα, ή έτσι νόμιζα! Μετά από σύντομη ξεκούραση στο καταφύγιο του Αποστολίδη, συνοδεία τσίπουρου, οκτώ άτομα –τέσσερις έμπειροι, τέσσερα πρωτάκια– αποφασίζουμε να ανέβουμε στον Μύτικα, γιατί ο καιρός ήταν ιδανικός και το αύριο απρόβλεπτο. Οι άλλοι το αποφάσισαν βέβαια, εγώ ακολούθησα αμίλητη χωρίς να το σκεφτώ –ευτυχώς!

Όταν ξεκινήσαμε να μπούμε στο Λούκι και μέχρι να φτάσουμε πάνω, δεν σταμάτησα να μιλάω, παρά τις υποδείξεις του Δημήτρη, του πιο έμπειρου της παρέας (ξέρετε ποιον Δημήτρη!) «Γιατί με φέρατε εδώ; Πώς θα κατέβω; Τι είπα; Ότι σας αγαπάω; Δεν σας αγαπάω λοιπόν. Στη μάνα μου να πείτε να βάλει φωτογραφία από το βουνό στο μνήμα μου!». Αντιπερισπασμός για να ξεγελάσω τον φόβο, που δεν με άφησε στιγμή μόνη, δεν έχω παράπονο. Δεν με άφησαν ούτε οι φίλοι μου όμως. Και τα κατάφερα, με μια χαράδρα πίσω μου έτοιμη να με ρουφήξει. Πάνω, εκτός από τα γνωστά (φιλιά, αγκαλιές, φωτογραφίες, τα παιδιά παίζει), δέος,, συγκίνηση και φόβος για το κατέβασμα.

Την επόμενη χρονιά όλα πιο εύκολα αλλά ο φόβος πάντα δίπλα μου. Ο φόβος είναι εκεί για να μας προστατεύει, αλλά και για να τον ξεπερνάμε. Και μαζί του ξεπερνάμε και τον ίδιο μας τον εαυτό!

Ελένη Κορωνίδου

Δέος, συγκίνηση και φόβος

ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΜΥΤΙΚΑ

Αποστολή στα πακιστανικά Ιμαλάια

ΤΡΕΙΣ ΑΠΑΤΗΤΕΣ ΚΟΡΥΦΕΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΩΛΕΙΑ...

Της Φανής Κουτσιπέτκου

Από τις δυνατότερες αναμνήσεις της ζωής μου ήταν η συμμετοχή μου τον Ιούλιο-Αύγουστο του 2007 στην εθνική αποστολή της ΕΟΟΑ στα πακιστανικά Ιμαλάια, στην οροσειρά Hindukush (6.500 μ.) με στόχο την κατάκτηση αναρριχητικά ανεξερεύνητων και απάτητων κορυφών.

Το ταξίδι αυτό ήταν ταξίδι ζωής, γιατί πέρα από τη δυσκολία που παρουσίαζε το βουνό, είχε και την περιπέτεια του ταξιδιού σε μία χώρα που τότε δεν ήταν ανοιχτή σε τουρισμό (μόνο αν έπαιρνες άδεια για αποστολή στο K2 ή αν ήσουν δημοσιογράφος) και επίσης βρισκόταν σε φοβερό κοινωνικοπολιτικό αναβρασμό. Ένα μήνα πριν είχαν κάψει 1.000 άτομα στο Κόκκινο Τέμενος, δύο μήνες μετά σκότωσαν την πρωθυπουργό Μπούτο και οι Ταλιμπάν τρομοκρατούσαν όλον τον κόσμο.

Στην αποστολή, που κράτησε ένα μήνα, ήμασταν 12 επιλεγμένα άτομα και εγώ η μόνη γυναίκα, σε μία χώρα όπου το

γυναικείο φύλο βρίσκεται ακόμα και τώρα σε πολύ δυσμενή θέση. Αφού προσγειωθήκαμε στην πρωτεύουσα του Πακιστάν, το Ισλαμαμπάντ, μετακινηθήκαμε με δύο βανάκια στο βόρειο Πακιστάν, σχεδόν στα σύνορα με Αφγανιστάν, σε ένα τριήμερο ταξίδι, όπου οι αρχές της χώρας ήξεραν ανα πάσα στιγμή πού βρισκόμασταν. Αγοράσαμε όλοι πακιστανικές στολές για να μη δίνουμε στόχο και κυκλοφορούσαμε μόνο με αυτές.

Οι συνθήκες εκεί ήταν πολύ διαφορετικές από τις δικές μας και εγώ ως γυναίκα έπρεπε πάντα να συνοδεύομαι από κάποιον άντρα. Όταν φτάσαμε στα δύο τελευταία χωριά πριν την ανάβασή μας, ήταν λες και γυρίσαμε στο παρελθόν. Δεν υπήρχε καν δρόμος για αυτοκίνητο και τα σπίτια ήταν φτιαγμένα από πηλό και πέτρα χωρίς παράθυρα, αλλά με μια τρύπα στο ταβάνι για να φεύγει ο καπνός της φωτιάς που χρησιμοποιούσαν για το μαγείρεμα στο κέντρο του σπιτιού. Εκεί έβγαλα πια την μπούργκα και είχαν μαζευτεί όλες οι γυναίκες του χωριού

για να περιεργαστούν τα ξανθά μου μαλλιά, σαν να μην είχαν δει ποτέ ξανά.

Αφού κατασκηνώσαμε στο χωριό και μαζεύτηκαν όλοι οι porters, οι οποίοι ήταν από τα γύρω χωριά, ξεκινήσαμε για το base camp. Αυτοί θα μας κουβαλούσαν τα πράγματα ως εκεί και από εκεί και πάνω μόνοι μας. Είχαν και δύο κατσίκες που περπάτησαν μόνες τους ως επάνω, αλλά η τύχη τους ήταν να τις φάμε πάνω στο βουνό μαγειρευτές.

Αφού καλύψαμε μεγάλη υψομετρική διαφορά, για να στήσουμε το base camp, ήρθαν το βράδυ και τα συμπτώματα του υψομέτρου (πονοκέφαλοι κλπ.) και η ομάδα έσπασε σε δύο υποομάδες των έξι ατόμων, για να κινηθούμε με μία μέρα διαφορά για πρακτικούς λόγους. Γύρω από το base camp υπήρχαν παγετωνικά ποτάμια μη πόσιμα και μια πηγή για σχετικά πόσιμο νερό που βρήκαμε αρκετά πιο μακριά.

Από την επόμενη μέρα άρχισε ο εγκλιματισμός. Στόχος μας ήταν να στήσουμε δύο προωθημένες κατασκηνώσεις πριν την κορυφή με δύο αντίσκηνα σε κάθε κατασκήνωση, τα οποία και αφήσαμε εκεί μέχρι το τέλος. Στήσαμε και φιξαρισμένα σχοινιά, γιατί το camp 1 (4.800 μ.) στήθηκε πάνω από μια ορθοπλαγιά 300 μ. Τη βραδιά που η ομάδα μου κοιμήθηκε στο camp 1, ξύπνησα το βράδυ γιατί κρύωνα περιέργα. Είχε φουσκώσει το νερό που κυλούσε κάτω από τη μορένα του παγετώνα όπου είχαμε στήσει τις σκηνές και το αντίσκηνό μας είχε πλημμυρίσει!

Μετά από μέρες με συνεχόμενα ανεβοκατεβάσματα, στή-

σαμε και το camp 2 στα 5.400 μ. στον παγετώνα και ακριβώς κάτω από δύο κορυφές, τις ψηλότερες της οροσειράς. Όλα ήταν έτοιμα για τη μεγάλη προσπάθεια. Με μια καλή ξεκούραση στο base camp 2 ημερών, ξεκινήσαμε για επάνω. Μία διανυκτέρευση στο camp 1, την επόμενη camp 2 και ξημερώματα, κατά τις 1.00, ξεκίνησε η 1η ομάδα για την κορυφή Boni Zom Main. Λίγο πριν την κορυφή, λόγω κακών συνθηκών χιονιού, αποφάσισε να γυρίσει πίσω. Έτσι, η δεύτερη ομάδα, όπου ήμουν και εγώ, αποφάσισε να επιχειρήσει την άλλη κορυφή, την Boni Zom South. Η νύχτα ήταν πολύ κρύα, αλλά οι συνθήκες χιονιού - πάγου πολύ καλές. Σκαρφαλώναμε όλο το βράδυ με φακούς κεφαλής και με τη χρήση σχοινιών και ασφαλειών η ομάδα πάτησε την κορυφή το πρωί! Γυρίσαμε την ίδια μέρα

στο base camp, αφού ξεστήσαμε και τις δύο ενδιάμεσες κατασκηνώσεις, εξουθενωμένοι από την αϋπνία, τη σωματική κόπωση και το βάρος που κουβαλούσαμε.

Την επομένη το γιορτάσαμε με τους Πακιστανούς μάγεις να δίνουν ρεσιταλ μουσικής, χρησιμοποιώντας τα καπάκια και τα βαρέλια της αποστολής. Είχαν μείνει κάποιες ακόμα μέρες διαμονής εκεί και αποφασίσαμε να σπάσουμε σε μικρότερες

ομάδες και να αναρριχηθούμε σε ορθοπλαγιές της αρεσκείας μας, για την κατάκτηση και άλλων απάτητων και απαιτητικών κορυφών. Έτσι, η πρώτη ομάδα δύο ατόμων θα πήγαινε σε πολύ δύσκολη αναρριχητική διαδρομή μικτού πεδίου και πάγου και θα ξεκινούσε την πρώτη μέρα. Τη δεύτερη μέρα έφυγαν επτά άτομα σε υποομάδες των δύο και τριών ατόμων

Εις μνήμην ενός από
τους καλύτερους
αναρριχητές της χώρας
μας, του Βασίλη...

προς άλλη κατεύθυνση και άλλες κορυφές και την τρίτη μέρα τρία άτομα, ανάμεσά τους και εγώ, για αναρρίχηση επίσης σε άγνωστη κορυφή. Έτσι λοιπόν, με αυτό τον τρόπο θα μπορούσαμε να έχουμε καλύτερη επικοινωνία μεταξύ μας και πάντα μια ομάδα θα βρισκόταν για backup στην κατασκήνωσή βάση.

Την πρώτη μέρα έφυγε η ομάδα 1 και τη δεύτερη η ομάδα 2. Τη δεύτερη μέρα η ομάδα 3 πηγαίναμε σε ένα συγκεκριμένο

σημείο και σε συγκεκριμένες ώρες, που είχαν οριστεί για να επικοινωνήσουμε με την ομάδα 1, αλλά δεν παίρναμε καμία απάντηση. Η δεύτερη μέρα τελειώνει, είχε αρχίσει να βραδιάζει και η ομάδα 1 έπρεπε να είχε γυρίσει πίσω, ώστε τα ξημερώματα της τρίτης μέρας να φεύγαμε εμείς. Είχα αρχίσει να έχω ένα κακό προαίσθημα και ενημέρωσα τους πακιστανούς μάγειρες του base camp ότι, σε περίπτωση που έχει γίνει κάτι, θα έπρεπε να βοηθήσουν, μιας και ήμασταν μόνο τρία άτομα στη βάση.

Εκείνο το βράδυ δεν κοιμήθηκα καθόλου. Η ομάδα 1 δεν ήταν να κάνει δεύτερο βίνουας έξω. Κάτι είχε γίνει... Ξημερώματα βγήκα από το αντίσκηνο, γιατί θα ξεκινούσε η ομάδα μου την προγραμματισμένη προσπάθεια και βλέπω από μακριά τον έναν από τους δύο της ομάδας 1 να πλησιάζει στη βάση σχεδόν στα τέσσερα. Έτρεξα κατά πάνω του και τον ρώτησα έντονα πού ήταν ο Βασίλης. Μου απάντησε με τα χαμένα ότι ο Βασίλης είχε πέσει μέσα στη νύχτα κατά την κατάβασή τους από τα ραπέλ και ότι τον έψαχνε έξι ώρες μέσα σε κρεβάς, αλλά δεν τον βρήκε. Είχαν κάνει τη δυσκολότερη ως τότε αναρριχητική διαδρομή σε άγνωστο πεδίο στο εξωτερικό και κατέκτησαν μια απάτητη ως τότε κορυφή. Όμως στην επιστροφή, στο προτελευταίο ραπέλ, ο Βασίλης έφυγε (ήταν ασφαλισμένος με ιμάντα στο πιολέ του και όταν έδωσε τάση σε αυτό με το βάρος του, το πιολέ δεν άντεξε), παίρνοντας μαζί του τα υλικά, μιας και θα έστηνε ο ίδιος το επόμενο τους ραπέλ.

ΕΠΕΙΔΗ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΡΕΛΑ ΣΑΣ ΣΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΠΑΜΕ ΣΤΑ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟ SKI

ΑΛΠΕΑΝ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
2310 241823
6937 444083
6945 276794
Π. Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 35
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΛΑΟΥΔΑΤΟΣ SPORTS+SKI

www.klaoudatos-skishop.gr

elAN DIRECT ALPINE GAVIA NORDICA STUBAI SCARPA SALEWA BRIKO black crows PETZL AMAD ROCK TUBBS

Ο Δημήτρης μόνος του πλέον και με ελάχιστα υλικά πάνω του έκανε τα δύο τελευταία ραπέλ σε ένα παγόκαρφο και με καταρρίχηση κατέβηκε πιο κάτω, όπου για πολλές ώρες έψαχνε και φώναζε σε ένα πραγματικά πολύ επικίνδυνο τερην παγετώνα στο απόλυτο σκοτάδι. Οργανωθήκαμε και ξεκινήσαμε αμέσως οι τρεις μας και οι δύο μάγειρες, και χωρίς τον Δημήτρη, ο οποίος ήταν σαν ζωντανός νεκρός και δεν είχε δυνάμεις πλέον να κάνει ούτε ένα βήμα. Μας έκανε έναν αυτοσχέδιο χάρτη για το πού περίπου συνέβη το γεγονός και μας είπε ότι θα βρίσκαμε κάποια πράγματα που είχε αφήσει εκεί ως σημείο αναφοράς, για να ξέρουμε πού θα ψάχναμε. Οι υπόλοιποι θα γύριζαν στη βάση το απόγευμα και δεν γνώριζαν ακόμα τι είχε γίνει.

Κινηθήκαμε γρήγορα και φτάσαμε πολύ ψηλά, σε ένα πολύ επικίνδυνο τερην κάθετου παγετώνα, με τεράστιες κρεβάς και σε ώρα που άρχιζαν οι κατολισθήσεις τεράστιων κομματιών πάγου (σεράκ) λόγω ήλιου. Μπήκαμε σε πολλές κρεβάς, φωνάζαμε, σκαρφαλώσαμε, αλλά τίποτα. Είχε αρχίσει να νυχτώνει και έπρεπε να γυρίσουμε, καταλαβαίνοντας ότι πλέον ένας τραυματισμένος δε θα έβγαζε και άλλη νύχτα έξω και ότι μάλλον μιλούσαμε απο κει και πέρα για θανατηφόρο ατύχημα.

Γυρίζοντας πίσω στη βάση αντικρίσαμε από μακριά τους υπόλοιπους της ομάδας που είχαν γυρίσει πίσω και περίμεναν με αγωνία για νεότερα. Την ίδια μέρα αυτοί είχαν κατακτήσει

μία ακόμη απάτητη κορυφή. Ακολούθησε μαύρη νύχτα και τα ημερώματα έφυγε όλη η ομάδα σύσσωμη ξανά για την αναζήτηση του Βασιλή. Όλη την ημέρα ξεψαχνίστηκαν τα σημεία της πιθανής πτώσης του αλλά τίποτα... Ο Βασιλής έμεινε για πάντα εκεί. Ενημερώσαμε την Ελλάδα και...

Ξεστήσαμε τη βάση και κινηθήκαμε πίσω στο χωριό και την πόλη του Chitral, όπου δηλώθηκε η απώλεια και έγινε δικαστήριο. Στο μεταξύ το δορυφορικό μας τηλέφωνο σταμάτησε να λειτουργεί και η επικοινωνία μας με την Ελλάδα πλέον δεν ήταν εφικτή. Προσπαθήσαμε να βρούμε έναν τρόπο να γυρίσουμε στην πρωτεύουσα, για να προλάβουμε ανοιχτή την πρεσβεία μας πριν έρθει το σαββατοκύριακο, αλλά η κ. Μπακογιάννη, υπουργός Εξωτερικών τότε, τους είχε ενημερώσει για το συμβάν και μας περίμεναν.

Εμείς στο μεταξύ, για να κινηθούμε πιο γρήγορα, βρήκαμε εσωτερική πτήση για την πόλη του Dir, που ήταν σχετικά κοντά στην πρωτεύουσα, μια πόλη όμως που φημιζόταν για τους Ταλιμπάν. Φοβούμενοι να βγούμε από το αεροδρόμιο για να βρούμε βανάκι, γνωρίσαμε έναν Καλός (φυλή απογόνων του Μ. Αλεξάνδρου, που ζει στα βουνά Αφγανιστάν - Πακιστάν). Πήγε ο ίδιος στην αγορά κα μας βρήκε ένα βανάκι, λέγοντας ότι είμαστε 11 Αφγανοί (δεδομένου ότι φορούσαμε όλοι τις παραδοσιακές τους στολές και ότι εκεί μιλάνε 8 διαφορετικές γλώσσες, οπότε δεν θα μας καταλάβαιναν).

Ξεκινήσαμε λοιπόν και κάπου στο πουθενά μας σταμάτη-

σαν δύο τύποι με όπλα. Μπήκαν στο βαν και, επειδή εγώ κατέβασα απότομα προς τα κάτω τα μπατζάκια της στολής μου (είχε ζέστη και τα είχα σηκωμένα), θεωρήθηκε ύποπτη. Με σημάδεψαν με τα όπλα και ο ένας άρχισε να ψάχνει και να μυρίζει την μπανάνα μου. Έψαχναν για ναρκωτικά. Δεν βρήκαν και ζήτησαν διαβατήρια, μιας και ο οδηγός τους είπε ότι είμασταν Αφγανοί. Είδαν όμως ότι είμαστε Έλληνες και ακολούθησε αναβρασμός. Μας κατέβασαν όλους άρον άρον κάτω, μαζεύτηκε κόσμος, φωνές και κακό. Κατέβασαν και όλα τα πράγματα της αποστολής και κάποια στιγμή, όταν φωνάζαμε τη λέξη Γιουνάν (έτσι αποκαλούν εκεί τους Έλληνες), δεν μας πείραξαν, αλλά εξαφανίστηκαν όλοι (καί το βαν) και μας άφησαν σύλλους στο πουθενά με όλα μας τα πράγματα.

Δεν θυμάμαι καν πώς βρήκαμε τον τρόπο και φτάσαμε στην πρωτεύουσα. Το μόνο που θυμάμαι είναι ότι πληρώσαμε κάποιους με όπλα να προσέχουν τα πράγματα, μιας και δεν μπορούσαμε να τα μεταφέρουμε μέχρι να βρούμε λύση. Την επομένη φτάσαμε στην ελληνική πρεσβεία και ο πρέσβυς μας είπε ότι είμασταν τυχεροί που δε μας έπιασαν οι Ταλιμπάν, μιας και τις τελευταίες μέρες υπήρχε σοβαρός αναβρασμός. Οι Ταλιμπαν έπιασαν για ομήρους οποιονδήποτε ξένο υπήρχε στη χώρα και τα σύνορα είχαν κλείσει ακόμα και για δημοσιογράφους.

Με διαδικασίες της πρεσβείας καταφέραμε και πετάξαμε για πίσω μετά από δύο μέρες. Με τρεις δύσκολες και απάτητες

κορυφές, που γράφτηκαν στην ελληνική ορειβατοαναρριχτική ιστορία, αλλά λειψοί...

Εις μνήμην ενός από τους καλύτερους αναρριχητές της χώρας μας, του Βασιλή...

Του αφιερώνουμε τη γέννηση της κόρης μου, που έγινε πολύ αργότερα, μιας και η γνωριμία με τον πατέρα της έγινε σε εκείνη την αποστολή...

Έναν θάνατο τον διαδέχθηκε η ΖΩΗ...

**Real
Fit**
TRAINING
AREA

7ο κιλ. Θεσσαλονίκης – Μουδανιών / Τομπάζη 21 – 55535
(Πρώην NISSAN – Τερζής – Όπισθεν Σκλαβενίτη)

Τηλ 2310474800 – 2310700780 / email:info@realfit.gr / www.realfit.gr

Θοδωρής Φάτσης

ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΝΙΩΘΩ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Συνέντευξη στην Ελένη Κορωνίδου

Ο Φλωρινιώτης Θοδωρής Φάτσης, μέλος του ΣΕΟ Φλώρινας, έχει μακροχρόνια εμπειρία στην ορειβασία, με αναβάσεις σε κορυφές της Ευρώπης, της Αφρικής, της Ανταρκτικής και της Ασίας. Από μικρό παιδί, ο πατέρας του Χρήστος Φάτσης τον έπαιρνε μαζί του στις αναβάσεις του ΣΕΟ Φλώρινας, ενώ δύο ετών με ένα σακίδιο τον ανέβασε στον Όλυμπο.

Τελευταία του εμπειρία, η κορυφή Island Peak στο Νεπάλ, σε υψόμετρο 6.189 μ. Η επταμελής αποστολή ξεκίνησε στις 17 Σεπτεμβρίου 2017, ενώ τέσσερις κατάφεραν να πατήσουν κορυφή τα ξημερώματα της 3ης Οκτωβρίου 2017. Ο Θοδωρής Φάτσης, ένας από τα τέσσερα μέλη της αποστολής που κατάφεραν να φτάσουν στα 6.189 μ., μας μιλάει για την εμπειρία του αυτή.

Θοδωρή, θέλεις να μας πεις λίγα πράγματα για σένα;

Είμαι 43 ετών και κατάγομαι από τη Φλώρινα. Ο πατέρας μου με μύησε στην ορειβασία από μικρό παιδί. Το 1999 συμμετείχα στην πρώτη ελληνική αποστολή στην Ανταρκτική, ενώ το 2001 ανέβηκα στο Κιλιμάντζαρο, το 2002 στο Matterhorn, το 2004 στο Mont Blanc και πέρυσι στο Elbrus. Εκτός από την ορειβασία, ασχολούμαι συστηματικά με το ορειβατικό σκι και την αναρρίχηση, σε ερασιτεχνικό επίπεδο.

Περιγράψε μας Θοδωρή την εμπειρία σου φέτος στα Ιμαλάια.

Η αποστολή ξεκίνησε στις 17 Σεπτεμβρίου, ήμασταν επτά άτομα από όλη την Ελλάδα, οι τέσσερις στοχεύαμε την κορυφή, ενώ οι υπόλοιποι τρεις έφτασαν μέχρι το base camp στο Everest. Οι τρεις τελικά καταφέραμε να πατήσουμε κορυφή, καθώς ένας Θεσσαλονικιός συνορειβάτης, 72 ετών, είχε κάποιο περιστατικό με την υγεία του και χρειάστηκε να έρθει ελικόπτερο να τον πάρει από υψόμετρο 4.700 μ. Η τελική ανάβαση έγινε από το base camp στο Everest και διήρκεσε περίπου 8 ώρες. Ξεκινήσαμε στις 12.30 τα ξημερώματα της 3ης Οκτω-

βρίου και φτάσαμε κορυφή περίπου στις 08.45 π.μ. Είχαμε κάνει πολύ καλό εγκλιματισμό, την 11η μέρα είμασταν στο base camp και την επόμενη πατήσαμε κορυφή. Ήμασταν τυχεροί, γιατί ο καιρός ήταν πολύ καλός και η πορεία δεν είχε τεχνικές δυσκολίες, με εξαίρεση μία crevasse, την οποία περάσαμε με σκάλα αλουμινίου, και το τελευταίο κομμάτι, όπου έπρεπε να ανέβουμε 300 μ. υψομετρικής και ήταν σχεδόν κάθετο. Χρησιμοποιήσαμε τα σταθερά σχοινιά που υπάρχουν σε εκείνο το σημείο, με κραμπόν και πιολέ. Η κορυφή μικρή, μετά βίας χωράνε 5 άτομα, η θέα μαγευτική.

Τι προετοιμασία έκανες πριν ξεκινήσεις με την αποστολή;

Επί έξι μήνες και σε καθημερινή βάση περπατούσα δύο με πέντε ώρες σε υψόμετρο άνω των 2.000 μ., στον Βαρνούτα στη Φλώρινα. Επιπρόσθετα, πρόσεχα τη διατροφή μου και έχασα λίγα κιλά.

Το υψόμετρο σε επηρέασε;

Το υψόμετρο σίγουρα επηρεάζει, αλλά χάρη στον πολύ καλό εγκλιματισμό που είχα κάνει και την κατάλληλη διατροφή, ήμουν σε πολύ καλή κατάσταση μέχρι και την τελική ανάβαση, δεν αντιμετώπισα κανένα πρόβλημα.

Τις τελευταίες 8 ώρες πριν την κορυφή, υπήρξαν στιγμές που απογοητεύτηκες ή φοβήθηκες και σκέφτηκες να τα

📍 Πισοδέρι - Φλώρινας
📞 valia aratsi la pisoderi

☎ 6936810351, 6972407005, 2385028117

παρατήσεις, για τεχνικούς ή συναισθηματικούς λόγους;

Όχι, το μόνο που φοβόμασταν ήταν μήπως ο καιρός κλείσει και αναγκαστούμε να γυρίσουμε χωρίς να πατήσουμε κορυφή. Ευτυχώς ο καιρός μάς έκανε το χατίρι. Ήμασταν σαν μικρά παιδιά που μας αμόλησαν σε μαγαζί με παιχνίδια! Είναι δύσκολο να σου περιγράψω τη χαρά που νιώσαμε.

Τα τελευταία μέτρα πριν την κορυφή, τι σκεφτόσουν Θεοδωρή;

Επειδή έχασα πριν από λίγα χρόνια τον πατέρα μου, στα τελευταία μέτρα τον ένιωθα πολύ έντονα δίπλα μου. Συγκινήθηκα πολύ και άφησα μία φωτογραφία του στη κορυφή.

Ποιος είναι ο επόμενος στόχος σου;

Σίγουρα θα ήθελα να καταφέρω να ανέβω στο Everest, αλλά ένας καθοριστικός παράγοντας είναι το υψηλό κόστος που απαιτείται. Ωστόσο για το 2019 έχω θέσει ως στόχο το Ama Dablam στα Ιμαλάια με υψόμετρο 6.812 μ. Είναι μια πρόκληση για μένα, γιατί πρόκειται για ένα βουνό με τεχνικές δυσκολίες.

Θοδωρή, γιατί αγαπάς το βουνό;

Εκεί βρίσκω την ηρεμία μου, νιώθω ελεύθερος

Τι θα συμβούλευες σε έναν αρχάριο, όπως εμένα, που ασχολείται με την πεζοπορία και την ορειβασία;

Να συνεχίσει με πάθος, γιατί το βουνό μόνο ωραίες στιγμές και

εικόνες έχει να σου προσφέρει. Επίσης, να ακούει και να συμβουλεύεται πάντα τους πιο έμπειρους ορειβάτες. Εγώ ακόμα και τώρα, μετά από τόσα χρόνια ενασχόλησής μου με την ορειβασία, κάθε φορά μαθαίνω και κάτι καινούργιο. Σεβασμός, λοιπόν, προς τους έμπειρους ορειβάτες που μπορούν να σου διδάξουν και να σε κατευθύνουν στον στόχο σου, αλλά κυρίως σεβασμός στο βουνό και στη φύση.

Παρατήρησα σε κάποια φωτογραφία σας από την κορυφή Island Peak ότι είχατε ένα πανό που έγραφε «Περπατώντας με την Έλενα». Τι αφορά αυτό Θεοδωρή;

Πρόκειται για ένα κοινωφελές ίδρυμα στην Κύπρο, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με απώτερο σκοπό την παροχή βοήθειας σε παιδιά που πάσχουν από μακροχρόνιες ασθένειες, ορφανά, αλλά και οικονομικά άπορα. Πέρυσι είχα γνωρίσει τον Κλείτο Νεοκλή, ο οποίος επιχειρήσε, και τα κατάφερε, να ανέβει στον Μύτικα, προκειμένου να μαζέψει χρήματα για τους σκοπούς του ιδρύματος. Από τότε του υποσχέθηκα ότι σε κάθε κορυφή που θα καταφέρνω να πατήσω, θα φωτογραφίζομαι αφιλοκερδώς με το πανό του ιδρύματος, ώστε να προωθήσουν με όλοι μαζί τους σκοπούς του.

Κλείνοντας τη συνομιλία μας, ο Θεοδωρής μου υποσχέθηκε ότι θα οργανώσουμε κοινές πορείες στον Βαρνούντα της Φλώρινας. Ευχαριστούμε Θεοδωρή, καλή επιτυχία στους στόχους σου –βουνίστους και μη– και καλή αντάμωση!

κατασκευάζουμε
με αξιοπιστία,
συνέπεια
και οικονομία

PROJECT
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ

ΕΡΜΟΥ 4, 54625 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310 520523 | FAX: 2310 520567 | e-mail: info@project-kat.gr

Επισκευθείτε την ιστοσελίδα μας: www.project-kat.gr

Ποιότητα σημαίνει να το κάνεις καλά, όταν κανένας δεν βλέπει. **Henry Ford**

Αέναος Α.Ε. - Μελέτη - κατασκευή ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων
προέκταση στρ. Μακρυγιάννη 25 - Σταυρούπολη Θεσσαλονίκη - 2310 685252 - www.aenaos-sa.gr

Το όνειρο κάθε ορειβάτη

ΑΝΑΒΑΣΗ ΣΤΟΝ ΜΥΤΙΚΑ

Του Γιάννη Χαλάτση

Μήνες πριν με είχε μαγνητίσει η εικόνα του Ολύμπου στο έντυπο του ΕΟΣ και, ΝΑΙ, έφτασε η μέρα που θα ξεκινούσαμε για την ανάβαση στον Όλυμπο. Είχαμε και άλλες φορές λάβει μέρος σε αναβάσεις στο οροπέδιο των Μουσών, αλλά μέχρι εκεί...

Όνειρο κάθε ορειβάτη είναι η ανάβαση, έστω και μια φορά, στον ξακουστό Μύτικα και ένιωθα ότι είχε φτάσει η στιγμή.

Έτσι, 29 Ιουλίου ξεκινήσαμε με τον ΕΟΣ από τη Θεσσαλονίκη με κατεύθυνση το Λιτόχωρο και από εκεί την τοποθεσία Γκορτσιά στα 1.100 μέτρα. Είναι μία από τις δημοφιλείς διαδρομές που οδηγούν στις ψηλές κορυφές του Ολύμπου, αλλά και γνωστός μουλαρόδρομος, τον οποίο ακολουθούν οι αγωγιάτες που με τα μουλάρια τους τροφοδοτούν τα καταφύγια του Οροπεδίου των Μουσών.

Ακολουθούμε το καλά σηματοδοτημένο μονοπάτι, με ΒΔ κατεύθυνση, και κινούμαστε μέσα σε όμορφο δάσος οξιάς και ελάτων. Πριν από την αναχώρηση είναι απαραίτητος ο εφοδισμός με αρκετό νερό, γιατί στο μονοπάτι δεν υπάρχει καμία βρύση με διαρκή ροή.

Μετά από πεζοπορία περίπου δύο ωρών φτάνουμε στο πρώτο χαρακτηριστικό σημείο της διαδρομής, ένα πλάτωμα που ονομάζεται Μπάρμπα, στα 1.450 μ. υψόμετρο.

Το μονοπάτι αρχίζει να ακολουθεί δυτική πορεία και η ανηφόρα γίνεται πιο έντονη και κουραστική. Δεύτερο χαρακτηριστικό σημείο της διαδρομής είναι η θέση Κόκα, ένα μικρό μπαλκόνι, απ' όπου έχουμε εκπληκτική θέα του φαραγγιού του Ενιπέα.

Στη συνέχεια, και για αρκετή ώρα, διασχίζουμε ένα δάσος οξιάς και, αφού ανηφορίσουμε αρκετά σε μία ράχη, καταλήγουμε σε μία τσιμεντένια δεξαμενή νερού.

Χαμηλά η ζέστη ήταν αρκετή και γρήγορα γίναμε μούσκεμα στον ιδρώτα. Ψηλότερα όμως δρόσιζε λιγάκι, καθώς ένα αεράκι με μικρές ριπές κατά διαστήματα μας βοηθούσε στην προσπάθεια μας. Περπατήσαμε τρεις περίπου ώρες σε ένα ανηφορικό σκιερό μονοπάτι κάτω από πεύκα, οξιές και έλατα και κατά τις 12.00 φτάσαμε στο καταφύγιο της Πετρόστρουγκας στα 1.950 μ. Εδώ καθίσαμε λίγο να ξεκουραστούμε και στη συνέχεια ξεκινήσαμε για το Οροπέδιο των Μουσών. Μια όμορφη διαδρομή με καλή σήμανση, μέσα στα ρόμπολα και στα έλατα, μέχρι που φτάσαμε αρκετά ψηλά, όπου πλέον αρχίζει η αλπική βλάστηση.

Επόμενος στόχος η κορυφή Σκούρτα, με υψόμετρο 2.476 μ. Από εδώ η θέα είναι καταπληκτική προς όλες τις κατευθύνσεις και μπροστά μας οι ψηλές κορυφές του Ολύμπου ορθώνονται επιβλητικές και μεγαλειώδεις.

Διασχίζουμε το χαρακτηριστικό πέρασμα Λαιμός, ένα από τα πιο επικίνδυνα κομμάτια της διαδρομής (ιδιαίτερα τον χειμώνα). Πρόκειται στην ουσία για μια στενή λωρίδα, που ενώνει τη Σκούρτα με το Οροπέδιο των Μουσών, ενώ αριστερά και δεξιά της απλώνονται βαθιές χαράδρες.

Έχοντας χάσει λίγο ύψος αρχίζουμε να ανηφορίζουμε και πάλι, φθάνοντας στα Καγκέλια. Ανεβαίνουμε το πετρώδες μονοπάτι που μετά από 20' μας φέρνει στο Πέρασμα του Γίσσου, τη φυσική πύλη για το Οροπέδιο των Μουσών.

Σε λίγα λεπτά εμφανίστηκε μπροστά μας σε όλο του το μεγαλείο το οροπέδιο των Μουσών με τον θρόνο του Δία να δεσπόζει στο τοπίο. ΔΕΟΣ!

Στο καταφύγιο του Αποστολίδη φτάσαμε αρκετά γρήγορα και, παρόλη την κούραση από την συνεχή ανάβαση, ένα πράγμα υπήρχε στο μυαλό μας. Ο Μύτικας μας περίμενε.

Διασχίζοντας τα Ζωνάρια φτάσαμε σε μισή ώρα στο σημείο απ' όπου ξεκινάει η ανάβαση για την ψηλότερη κορυφή του Ολύμπου, η οποία έχει υψομετρική διαφορά περίπου 300 μ.

Λίγο πριν τις 18.00 βρισκόμασταν στο Λούκι και βάλαμε πλήρη για την κορυφή του Μύτικα. Φορέσαμε τα κράνη μας, ακούσαμε τις οδηγίες από τον αρχηγό και αρχίσαμε το σκαρφάλωμα κατά ομάδες. Αυτοί που για πρώτη φορά ανέβαιναν στην κορυφή, βρισκόντουσαν κοντά στους πιο έμπειρους, για να τους βοηθήνε στο σκαρφάλωμα.

Ο ένας μετά τον άλλον, 11 άτομα, αρχίσαμε να σκαρφαλώνουμε ακολουθώντας πιστά τα σημάδια πάνω στους βράχους που έδειχναν τα σωστά περάσματα. Η ανάβαση διήρκεσε τρία τέταρτα και η αδρεναλίνη χτύπησε κόκκινο.

Η ανακούφιση ήρθε μόλις φτάσαμε στην κορυφή. Βγάλαμε τα κράνη μας και αντικρίσαμε την ελληνική σημαία να στέκεται εκεί. Ο καιρός ήταν καταπληκτικός, σπάνιο για την κορυφή που την δέρνει η αγριότητα του καιρού τις περισσότερες μέρες του χρόνου. Τώρα όμως μας υποδέχτηκε με απόλυτη διαύγεια και μια γλυκιά αύρα, που την ρουφούσαμε αχόρταγα.

Αγναντεύοντας το τοπίο να απλώνεται στα πόδια μας, από τη μακρινή Πίνδο μέχρι το Άγιο Όρος και από την Εγνα-

τία Οδό μέχρι τον Θεσσαλικό κάμπο, νιώσαμε ότι βρισκόμαστε στην κορυφή του κόσμου. Αντιληφθήκαμε το μεγαλείο της φύσης, αλλά συγχρόνως νιώσαμε την ασημαντότητά μας.

2.917 μέτρα. Με μερικά μόλις μέτρα διαφορά ορθώνονται το Σκολιό, το Στεφάνι, η Σκάλα και ο Προφήτης Ηλίας, σχηματίζοντας έναν συμπαγή ορεινό όγκο, λαμπερό και επιβλητικό, και γύρω μας το απέραντο μπλε του ουρανού. Βγάλαμε φωτογραφίες, υπογράψαμε το βιβλίο και, αφού ξεκουραστήκαμε λίγο, αρχίσαμε το κατέβασμα.

Δεν ανήκω στους ορειβάτες που ψάχνουν τις ακραίες καταστάσεις, αντίθετα θα χαρακτήριζα τον εαυτό μου φυσιολάτρη που χαιρέται το βουνό χωρίς να μπαίνει σε κινδύνους. Ο Όλυμπος όμως, έχει αυτό το απροσδιόριστο «κάτι», η ατμόσφαιρά του, τα τοπία του, η ενέργειά του, κάνουν δύσκολη την περιγραφή των συναισθημάτων που νιώθει! Στόχος δεν είναι μόνο η κορυφή αλλά όλη η διαδικασία της ανάβασης.

Είναι τέτοια η εμπειρία, η δύναμη και η ενέργεια που αποκομίζεις, που σε κάνει κάθε χρόνο να επιδιώκεις την ανάβαση στο βουνό αυτό. Ο Όλυμπος μας αποκάλυψε την μαγεία του. Στα μονοπάτια, στα ψηλά δέντρα και τα άγρια βράχια, μέχρι να φτάσουμε πάνω από τα σύννεφα, ανταμειφθήκαμε με απίστευτες εικόνες.

Κατεβαίνοντας από το οροπέδιο, έριξα μια ματιά προς τα πίσω και ένιωσα την πρόκληση. Θα προσπαθήσω ξανά να κατακτήσω την κορυφή των θεών;

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΗ ΑΝΑΒΑΣΗ!

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ
ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ

Μπάμπης Τριανταφύλλου
τηλ: 2659 300 645, 6944 324 156
www.katafygiopramanton.gr
ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ

ΑΛΜΑΝΤΙΚΑ - ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ

ΚΑΤΕΦΘΕΙΛΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΟ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ
Εκλεκτά Παραδοσιακά

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 54
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΗΛ: 2310 40 25 80
ΚΙΝ: 6970 05 46 34

f toxoriostinpoli

Mont Blanc

4.807 ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

Του Βάιου Ζησόπουλου

Chamonix - Mont Blanc ή, αλλιώς, η παιδική χαρά των ορειβατών ανά τον κόσμο. Χιλιάδες άνθρωποι του βουνού επισκέπτονται αυτό το διάσημο ορεινό θέρετρο της Γαλλίας κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, για να πάρουν ο καθένας με τον τρόπο του τη δόση του, σκαρφαλώνοντας σε γρανιτένιες ορθοπλαγιές, διασχίζοντας κάποιον σχισμένο από τις αμέτρητες crevasse παγετώνα ή ακόμα πετώντας με wingsuits οριακά, ανάμεσα από βράχια και κορφές.

Πάνω από την καταπράσινη και γραφική αυτή κοινότητα, δεσπόζει το Mont Blanc, το λευκό όρος ελληνιστί, με τα 4.807 μέτρα του να το κατατάσσουν ως την ψηλότερη κορυφή των Άλπεων, δεύτερη ψηλότερη, μετά το Έλμπρους, στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

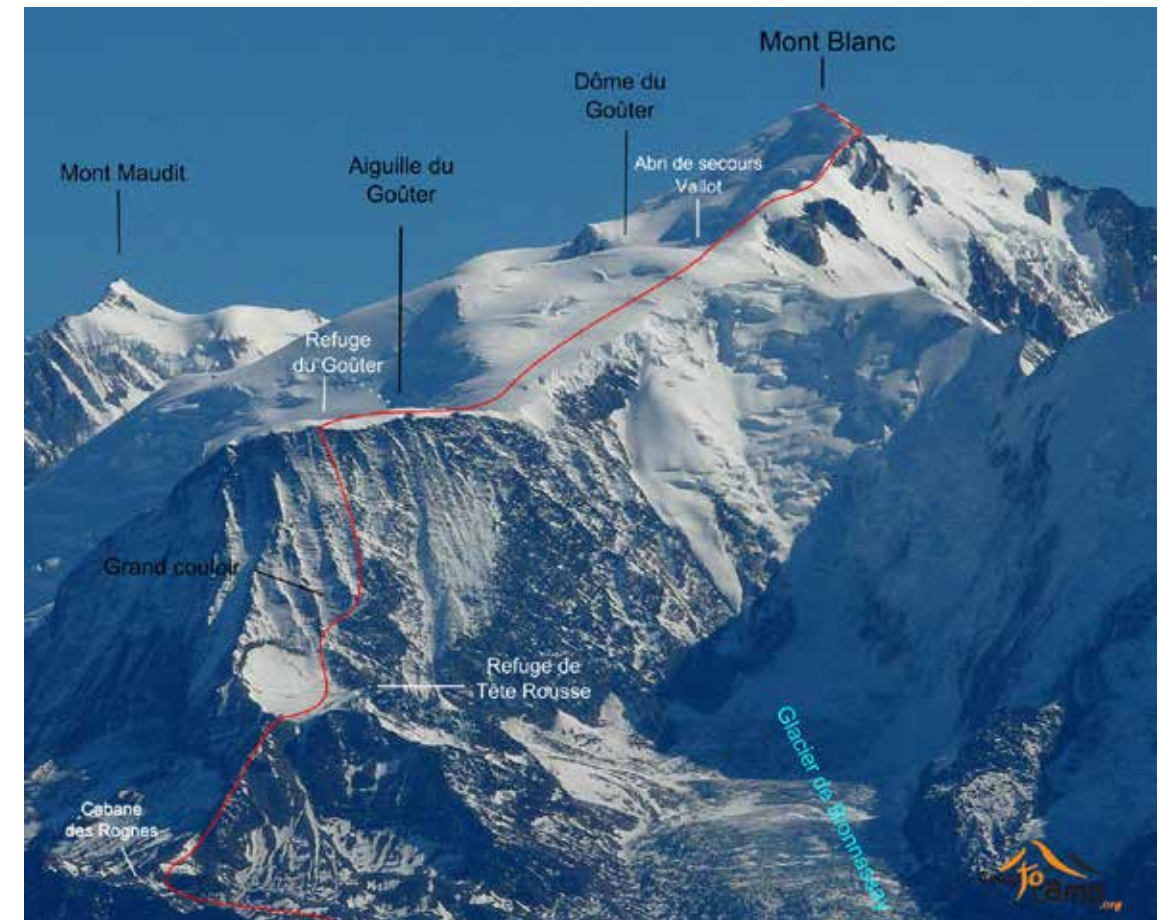
Όλα τα παραπάνω απέχουν από την πραγματικότητα της Θεσσαλονίκης μόνο δύο χιλιάδες χιλιόμετρα. Είκοσι τέσσερις ώρες συνεχούς οδήγησης μέσω Σκοπίων, Σερβίας, Κροατίας, Σλοβενίας και Ιταλίας, με το τούνελ στη κοιλάδα της Αόστα, που σε βγάζει στο Chamonix εξαντλημένο από τα ταξίδια και χρεωκοπημένο από τα διόδια.

Μαζί με τον φίλο και σχινοσύντροφον Γιάννη Συμσεριδί

τα καταφέραμε να φτάσουμε σε τριάντα ώρες και κάτι, αφού τα τεχνικά προβλήματα στο υπερφορτωμένο με υλικά αυτοκίνητο, καθώς και τα ατελείωτα χιλιόμετρα με μπουτιλιάρισμα, έργα και τροχαία, μας ανάγκασαν να πάμε με ρυθμούς χελώνας. Βράδυ φθάσαμε στον προορισμό μας και κατασκηνώσαμε στο κεντρικό κάμπινγκ Les Arrolles, για το οποίο φίλοι ορειβάτες μάς είχαν πει τα καλύτερα.

Σε μια ανάβαση σε κορυφή όπως αυτή του Mont Blanc, βασική προϋπόθεση για την επιτυχία είναι ο σωστός εγκλιματισμός, έτσι ώστε να μπορέσει ο οργανισμός να προσαρμοστεί και να αντεπεξέλθει στο μεγάλο υψόμετρο. Για τον καλύτερο δυνατό εγκλιματισμό μας αποφασίσαμε να ανεβούμε την κορυφή Aiguille du Tour, κορυφή των 3.542 μέτρων και φυσικό σύνορο Γαλλίας - Ελβετίας στα όρια του παγετώνων Tour και Trient.

Δύο μέρες χρειαστήκαμε για αυτή την κορυφή. Ανεβήκαμε μέχρι το σημείο που ξεκινά ο παγετώνας Tour, διανυκτερεύσαμε στα 2.702 μ. και με το πρώτο φως ξεκινήσαμε τη διάσχιση του παγετώνα. Με τον καιρό να κλείνει όλο και περισσότερο, κινηθήκαμε γρήγορα μέσα στον παγετώνα μέχρι το λούκι Col Supérieur du Tour, μέσα από οποίο βγήκαμε στην πλευρά της Ελβετίας. Κινούμενοι πλέον στο παγετώνα Trient,

προσεγγίσαμε την κορυφή Tour και, αφού περάσαμε την rime που χωρίζει παγετώνα και βράχο, ξεκινήσαμε το scrambling ως την κορυφή.

Ξεκούραση και χαλαρό σκαρφάλωμα στο Les Gaillands, στα πέριξ του Chamoniix, ήταν στο πρόγραμμα των επόμενων δύο ημερών, χωρίς βέβαια να έχουμε υπολογίσει τον καιρό, που πήγαινε από το κακό στο χειρότερο. Μια βόλτα στη αγορά, μερικές μπύρες και, χωρίς πολλά πολλά, αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε την επομένη και να αφήσουμε τα άλλα για μετά. Οι προγνώσεις έδιναν βροχές, αλλά λίγες και χαμηλά. Εμείς φυσικά θα επιχειρούσαμε να περάσουμε τον καιρό και να βγούμε από πάνω, όπου έδινε ηλιοφάνεια για μια μέρα τουλάχιστον.

Από την περιοχή Le Fayet - Saint-Servais επιβιβαστήκαμε στο τρένο (Tramway du Mont Blanc), το οποίο μας ανέβασε ως το καταφύγιο Nid d'Aigle (2.372 μ.) Από εκεί ξεκινήσαμε για το Base Camp μας, το οποίο σκοπεύαμε να στήσουμε στη δεξιά Μορένα του παγετώνα Tete Rousse (3.167 μ.) Με πολύ λιγότερη βροχή από ό,τι περιμέναμε, κατασκηνώσαμε και αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε με το πρώτο φως, αφού το άγνωστο έδαφος και οι κίνδυνοι των συχνών κατολισθήσεων στο Grand Couloir, τις οποίες ακούγαμε όλη νύχτα σαν να γκρεμίζετε ο τόπος, δεν μας ενθάρρυναν να ξεκινήσουμε νωρίτερα μέσα στη νύχτα.

Το πρωί, με σχετικά ελαφριά σακίδια και λίγα εφόδια, ίσα ίσα για να βγάλουμε την ημέρα, και με τον καιρό αίθριο για την ώρα, ανεβήκαμε μέσα από σάρες ως το μονοπάτι που οδηγεί στο χαρακτηριστικό συρματόσχοινο στην αριστερή άκρη του Grand Couloir. Ένας ένας περάσαμε τρέχοντας απέναντι και ξεκινήσαμε το scrambling. Σε δύο ώρες ήμασταν πάνω στο παλιό καταφύγιο Gouter (3.817 μ.), βάζοντας τα κραμπόν και παρατηρώντας τον καιρό να ετοιμάζεται για μεγάλο κακό. Δε-

θήκαμε και ξεκινήσαμε με ελαφρά χιονόπτωση για το Dome du Gouter, την πρώτη κορυφή που συναντάς κατά την ανάβαση. Το χιόνι έγινε χαλάζι, ο αέρας δυνατώτερος. Μια σχοινοσυντροφιά Ιταλών που ακολουθούσε, φθάνοντάς μας και γελώντας, μας ρώτησε αν είναι καλή ιδέα να συνεχίσουμε. Γελάμε και τους απαντάμε, μάλλον ναι. Βήμα δεν προλάβαμε να κάνουμε και κεραυνοί άρχισαν να βομβαρδίζουν την περιοχή τριγύρω μας. Το «μάλλον ναι» έγινε αμέσως «σίγουρα όχι» και μέσα στη χιονοθύελλα επιστρέψαμε στο καταφύγιο Gouter. Μάταια περιμέναμε να βελτιωθεί ο καιρός. Οι ώρες περνούσαν και τα τρόφιμά μας τελείωσαν μαζί με τα λίγα χρήματα που είχαμε μαζί μας, αφού είπαμε να κάνουμε και σεφτέ στο καταφύγιο του οποίου οι τιμές θύμιζαν ληστεία μετά φόνου. Αποφασίζουμε να γυρίσουμε στο Base Camp, να αναπληρώσουμε δυνάμεις και ανάλογα με τον καιρό να κινηθούμε.

Τρεις η ώρα το επόμενο πρωί και ο καιρός φαίνεται καλός. Για άλλη μια φορά τα συμφωνούμε στο λεπτό με τον Γιάννη και ξεκινάμε για πάνω, με ακόμη πιο ελαφρά σακίδια, καθώς είχαμε φάει σχεδόν όλες μας τις προμήθειες. Η ανάβαση του βραχύδου τμήματος της διαδρομής μας πήρε πολύ λιγότερο αυτή τη φορά και το ξημέρωμα μας βρήκε ήδη στις φρεσκοχιονισμένες πλαγιές προς την κορυφή. Σχοινοσυντροφίες από διάφορα μέρη του κόσμου ακολουθούσαν και προπορεύονταν, κάνοντας την ανάβαση ευχάριστη και κοινωνική. Προσπεράσαμε το καταφύγιο ανάγκης Vallot (4.362 μ.) και καθώς ανεβαίναμε, η χιονισμένη κορυφογραμμή Bosses Ridge γινόταν όλο και πιο στενή και ανηφορική.

Ο ουρανός πιο γαλάζιος από ποτέ. Οι Άλπεις απλώνονται προς όλες τις κατευθύνσεις. Κόσμος με πιολέ στα χέρια, αγκαλιάζεται και βγάζει φωτογραφίες. Κοιτάς καλά και συνειδητοποιείς ότι δεν έχει άλλο. Είμαστε πλέον στην Κορυφή!

Μικρά νέα

* Αντιπροσωπεία του Δ.Σ. του ΕΟΣ Θεσσαλονίκης έδωσε το παρών στην 34η Βορειοελλαδική Ορειβατική Συνάντηση που έγινε στον Σταυρό από τον Φ.Ο.Σ. Σταυρού και στην 77η Πανελλήνια Ορειβατική Συνάντηση που έγινε στην περιοχή της Πιπερίτσας από τον Σ.Ε.Ο. Φλώρινας. Πολλά συγχαρητήρια στους διοργανωτές για τις όμορφες διοργανώσεις!

* Κοινές αναβάσεις είχαμε προς το τελευταίο τρίμηνο με τον Φ.Ο.Σ. Σταυρού, με τον ΕΟΣ Βροντού και με τον ΕΟΣ Σιάτιστας, τους οποίους θέλουμε να ευχαριστήσουμε για τη θερμή υποδοχή και την υποστήριξη τους. Στο νέο πρόγραμμα οι δράσεις αυτές θα συνεχιστούν.

* Συμμετείχαμε στην 23η Παμφλωρινιώτικη Ορειβατική Συνάντηση στις 15 Οκτωβρίου που διοργάνωσε ο Σ.Ε.Ο. Φλώρινας. Τον σύλλογο εκπροσώπησαν μέλη της ΤΕΟ. Ανανεώνουμε το ραντεβού μας για του χρόνου.

* Η πρώτη πεζοπορία για το 2018 έγινε παραδοσιακά στο Σέιχ Σου και ήταν ανοιχτή δράση. Οι συμμετέχοντες ξεπέρασαν τα 170 άτομα.

* Το αναρριχητικό τμήμα του ΕΟΣ Θεσσαλονίκης πήγε στην Καλαμπάκα το τριήμερο 24-26 Νοεμβρίου, για να συγκεντρώσει αναρριχητική δράση. Το Δ.Σ. χαιρέτισε και θα συνεχίσει τις προσπάθειες για την ενίσχυση του τμήματος αυτού του συλλόγου.

* Πέρασε κιόλας ένας χρόνος χωρίς τον Γιώργο. Ο σύλλογος διοργάνωσε ανάβαση στις 3 Δεκεμβρίου 2017 και τοποθέτησε πλάκα στο σημείο όπου χάθηκε. Η ανάβαση θα καθιερωθεί στο ετήσιο καλεντάρι δράσεων του συλλόγου και θα φέρει το όνομα ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΙΑΝΑΚΚΟΠΟΥΛΟΣ.

* Ο ΕΟΣ Θεσσαλονίκης εκφράζει τη βαθιά του οδύνη για την απώλεια του εκπαιδευτή ορειβασίας της ΕΟΟΑ Ανανιάδη Χρήστου, μέλους της Ορειβατικής Αναρριχητικής Λέσχης Θεσσαλονίκης, και τα θερμά του συλλυπητήρια στην οικογένειά του. Η ορειβατική κοινότητα της Θεσσαλονίκης έχασε στον Όλυμπο στις 11 Δεκεμβρίου 2017 ένα από τα πιο αξιόλογα μέλη της.

ski racing team 2017

eos thessaloniki

NOU
VEAU

depuis
1948

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 67
& ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τερκενλής

www.terkenlis.gr